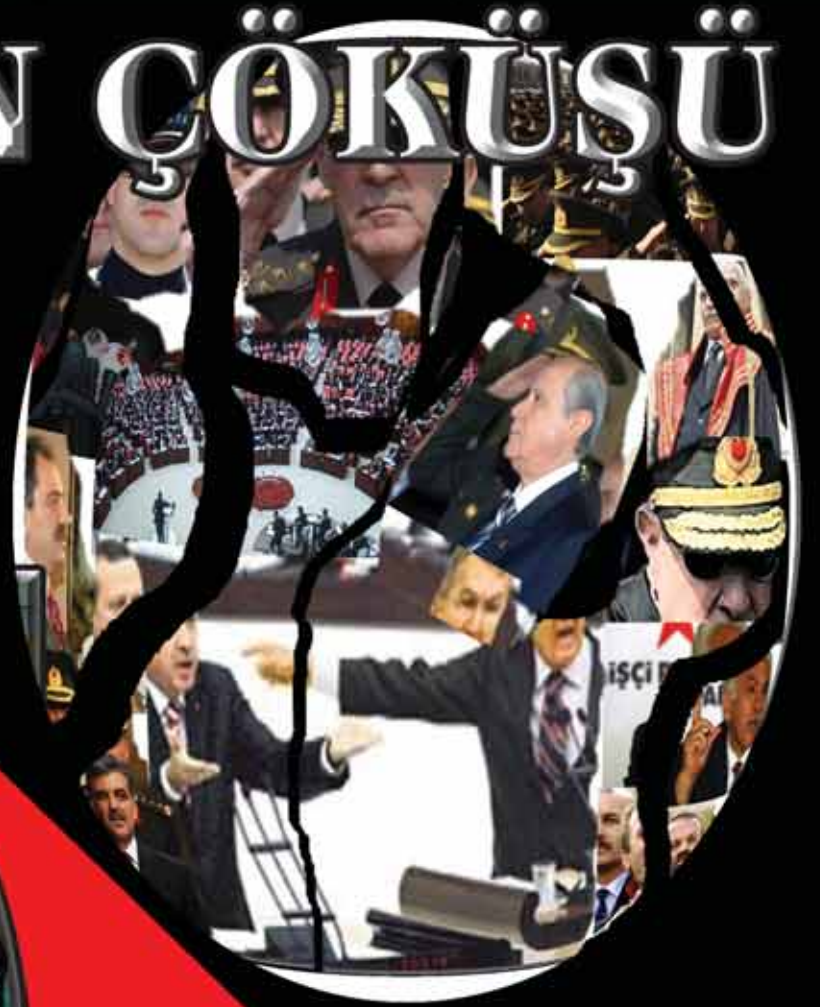

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

SİSTEMİN ÇÖKÜŞÜ

VE YÜKSELEN DEVİRİM OLANAĞI

• Sermayenin
Yeni Kabusu
Petrol
Ayaklanmaları

• Hasta
Sistemin
Ölümcül Ateşi
Yükseliyor

• Kolombiya
Diplomasinin
Dili, Savaşın
Gerçeği

• Sivas'ı
Unutmadık
Unutturmayacağız

• Ayışığı Ekin
Sanat Merkezleri
5. Konferansı
Yapıldı

AYIŞIĞI EKİN SANAT MERKEZLERİ

5. KONFERANSI

SERMAYENİN YENİ KABUSU: PETROL AYAKLANMALARI

Dünyanın efendileri, yılın ilk yarısında, 38 ülkeye yayılan açlık ayaklanmalarının yarattığı kabus ortamından yeni yeni uyanıyordu ki, bu kez dünyanın sokakları, petrol fiyatlarındaki artışın öfkelenildiği emekçilerin sesleriyle yankılandı. Semaye için, bu 21. yüzyıl gerçekten bitim siz bir kabus!!

Açlık ayaklanmaları dünyanın en yoksul ülkelerinde başgösterim izletti. Fakat, petrol ayaklanmaları, en başta merkez-zengin ülkeleri sarsıyor.

Büyük çaplı gösteri ve grevler, Mayıs ayı sonunda Fransa ve İspanya'da patlak verdi. Balıkçılar tekneleriyle limanları işgal ettiler; kamyon şoförleri sınır boylarında kontak kapatarak gümrük geçişlerini felç ettiler. Bu hareket hızla Portekiz, İtalya, İngiltere ve diğer Avrupa ülkelerine sıçradı. Kamyoncular ve balıkçılara, işlerine hergün arabayla gitmek zorunda olan işçiler de eplik etti.

Bu haliyle tuhaf bir dünya manzarası... Bir tarafta açlığın kahredici öfkesiyle ayaklanan dünyanın en yoksulları, diğer tarafta ise deposunu dolduramadığı için sokakları dolduran kamyoncular ve otomobil sahibi emekçiler... Yapısal standartları, alışkanlıkları bakımından arada kocaman bir uçurum olsa da, ayaklanmalar yüzyıllık hepsini aynı karede buluşturuyor. Dünyanın "kıyıları" ve dünyanın "pehirleri", bir olup semayeyi kuşatıyor.

Açlıktan günde iki öğün topraktan pırpırım ekme ekleyen Haitili ile, otomobilini bırakıp metroya geçmek isteyen Belçikalı işçinin aynı ordunun elemanları olmaması, kupkusuz daha önce görülen emek, küresel çapta önemli bir olgudur, sonuçlarımlı utlaka irdelenmelidir. Ancak ilk planda ortaya çıkarılmaması gereken budur ki, Belçikalı işçinin ucuz benzin istediği, en az Haitili yoksulun öfkesi kadar, dünya kapitalist sistemini tehdit ediyor. Neden mi?

Stratejik Sektör Olarak Petrol

Bunun nedeni, petrolün bir meta olarak dünya kapitalizminde oynadığı rolden kaynaklanıyor. Bu rol, uğruna yapılan nice savaptan da anlaşılacağı üzere, oldukça stratejiktir.

Sadece Avrupa ile sınırlı kalmayan, kısa sürede Hindistan, Yemen, Endonezya gibi ülkelere de sıçrayan petrol ayaklanmaları, pek çok yerde hükümetleri sarsacak boyutlara ulaştı. Sarsılan hükümetler, hem en kitlelere ucuz benzin sözleri vermeye başladılar. Oysa ucuz benzin, zaten çivisiçim iş dünyası kapitalizmine vurulan bir tekme anlamına geliyor.

Bugüne kadar petrol, sistem için, yalnızca bir enerji kaynağı olmaması, aynı zamanda bir para-semayeye yaratma kaynağı gibi işledi. Petrolün kendine özgü değer kazanma biçimi, en başta ABD ve İngiltere'ye, dünyanın geri kalanında yaratılan artı-değeri para semayeye olarak kendi bankalarında yedunlaştırmaya imkanı veriyordu. Bu özgün

değerlenim mekanizması kısaca bakalım.

Petrol, topraktan çıkarılan doğal üretim gücü ve meta dır. Bu nedenle değeri, Marx'ın kapitalist üretim göre uyarladığı rant teorisine göre belirlenir. Kapitalist üretimde bir meta değeri, üretilmiş emek için gerekli ortalama emek-zamanı ile belirlenir. Oysa, topraktan elde edilen ürünlerde değeri, bu meta üretilmediği, ortalama değil-en kötü koşullar belirler.

Ortadoğu'da petrol, neredeyse yüzeyin hem en altından, neredeyse kepçe ile çıkarılırken, ABD'de yerin en az 1.000 metre altına inmek gerekir. Kuveyt'te petrol çıkarmasının maliyeti varil başına 40cent, ABD'de ise 40-50 dolardır. Bu en kötü üretim koşullarına sahip üretim havzalarındaki semayeye yatırımın kar edilebilirliği için petrolün dünyadaki satış fiyatının yüksek tutulması gerekir. Gerçekte bu fiyat, en kötü petrol kuyusunun belirlediğinden de çok üstündedir. Çünkü, enerji kaynağı olarak petrol, kömürün alternatifidir. Bu alanda kömür henüz daha hatırı sayılır bir payı bulmamaktadır ve petrol fiyatları öylesine yüksek tutulur ki, büyük kömür adanları işlemeye devam etsin.

Petrolün bu özgün değerlenim biçimi, onu kesin kartelcibir üretim sektörü haline getirmiştir. Petrolün üretim dünyasında, sayıları birer lin pamukları geçemeyen şirketlerce yönetilmektedir. Bu şirketler, aynı zamanda büyük kömür adanlarının de işleticileridir. Petrol sektörüne girip yapan her kesemaye, üretimi artıracak, pek çok kömür adanının kapanmasına neden olacak ve dolayısıyla petrolün fiyatlarını düşüreceklerdir. Petrol devleri, kendi aralarında kartel oluşturarak, hem bu alana yeni semayeye gruplarının girişini engeller, hem de üretimim ümün olan en alt düzeyde tutarlar. Onların sloganı budur: "Birleşirsek, petrole boğulmuş bir dünyaya karşı direnebiliriz; bölünürsek, rekabetin yıkıntılarına haline geliriz".

Semayenin Serum u : Petro-dolar

Petrolün dünya fiyatını belirleyen bu değerlendim biçimi, üretici ülkelere ve şirketlere çok büyük bir rant elde etmesine olanağı sunmaktadır. Bu rant, ihracatçı ülkeler, işletmeciler ve hatta ithalatçı ülkeler arasında pay edilir.

Petrolde elde edilen artı karın (rantın) 2007'deki tutarının 2,5 trilyon dolar olduğu hesap ediliyordu ve bu meblağ, dünya yıllık üretiminin neredeyse yüzde 5'ine denk geliyor. Ortaya çıkan bu rantın emek-değer olarak karşılığı yoktur, fakat dünya kapitalist sisteminin ürettiği toplam artı-değerin bir kısmına el koyarak kendikarşılığı yaratır.

Petrol rantı, bu şekilde el koyduğu küresel artı-değere, petrodolar biçimi veriyor. Dünyanın her yerinde petrol, dolar karşılığında alınıp satılıyor. Bu sayede petrol rantı, dolar biçimli para-semayeye dönüşüyor. Dünya kapitalist sisteminin ürettiği artı-değerin bir kısmına rant biçiminde el koymasının adı olan petrodolar, 1970-1980 yılları arasında, uluslararası para hareketlerinin % 78'ini besliyordu; 2000'li yıllarda bu oran, % 37'ye kadar düştü.

Bu mekanizma, aynı zamanda ABD'nin dünya hegemonyasının sac ayaklarından birini oluşturuyor. Petrodolar sayesinde ABD, hem kendiparasını tüm dünyada geçerli ve zorunlu bir ihtiyaç haline getirdi, hem de kendi bütçe açığını, yine bizzat kendi bastığı paraları petrodolarla

çevirip finanse etti. Dünyada yaratılan petro-doların % 55'i, en düşük faizli bankalardan biri olduğu halde, ABD hazine bonoları için harcanıyor.

Bankalar, Petrolün Görüm Eyen Baronları

Dünya kapitalist-em peryalist sistem indekiyeribu denlstratejik olan petrolün bugünkü durumu, salt petrol tekellerinin kar hırslarıyla açık lıda kavuam az. Görüldük ki, dünya finans sisteminin temel direklerinden biridir petrol. Bu yüzden, teknolojiadaki ilerleme, rüzgargünebgibibitim siz, hidrojen gibiendüstriyel yakıtları kolaylıkla devreye sokabilecek aşam adayken, sem aye dünyası, hala fosil yakıtlarda dırem tectedir. Çünkü bitim siz ve endüstriyel yakıtlarda rant yoktur. Fosil yakıtların rantı ise, para-sem ayenin ucundan fıkıydıybirhortum dur.

Para-sem ayeyi yaratıp yöm aktaki rolüyle petrol, asıl olarak dev bankaların oyun alanıdır. Tüm petrol şirketleri, sırtın bir dev bankaya yaslan ıptır. Bu nedenle, petrol fiyatlarının yükseldiği dönem lerde, ABD ve İngiliz bankaları, tüm rakiplerinin önüne geçer. Petrol fiyatlarıdüptüdünde, bu kez Alman ve Japon bankaları ön plana çıkar. Son birkaç yıl içinde, neredeyse % 400 artış kaydeden petrol fiyatlarının arkasında da bu dev banka baronları vardır.

Son yıllardaki artış gerçekten baş döndüren seviyede. Çünkü dünya bankacılık sistemi çöküyor, krediler batıyor, para akışı birçok noktada tıkanıp felç oluyor. Bu tıkanıklıkları aşmak için, petro-dolar, adeta bir vidanjör görevi görüyor. Petrol fiyatlarındaki bu inanılmaz artışın ardında, petrol tekellerinin kar hırsından çok (ne zaman yok kibu hırsları), işte bu çöküş durumu bulunm aktadır.

Ancak, fiyat artışlarıöyle bir noktaya vardıki, kitlelerin ayaklanmaları kaçınılmaz oldu. Sarsılan hükümetler ardı ardına ucuz benzin sözleri veriyorlarki, sistemin çöküşünü geciktirebilmek için petrol fiyatlarını yükselten sistem açısından bu, kabul edilmez bir durum .

Kapitalist sistemin ömrünü biraz daha uzatabilmek için, atıy her adım bir yığın a neden oluyor ve karışında em ekçi kitleleri buluyor. Ç öken sistem , yaşam standartları ve alışkanlıkları çok farklı em ekçileri, aynı ayaklanma sürecinin potasında eritiyor, bütün dünyada ardı arkasız kesilm eyen bir isyan zinciri olu pturuyor.

YeniEvre, kendi yolunda işte böyle hızla ilerliyor! □

İZMİR'DE GÖZALTILAR

26 Haziran günü bir arkadaşım ız İzmir Buca Kıyılar F Tipi cezaevinde tutsak bulunan Özgür Burç arkadaşım ıza kitap iletm ek için gittiği sırada gözaltına alındı. Gerekçe olarak "cezaevine yasak kitap sokma" dendi. Bunun üzerine bu kitapların yasak olm adıyını, Lenin'in kitaplarının her zaman getirildiğini, daha önce hiç sorun çıkarılm adıyı halde neden bu sefer sorun çıkarıldıyını soran arkadaşım ıza cevap olarak "bizim listede bu kitaplar yasak, görüpünüzü bitirdikten sonra jandama teslim edileceksiniz" dendi. Görüp bittikten sonra arkadaşım ızın gözaltına alındıyını gören TAYAD lı dostların ız devrim cidayanım anın güzel bir örneğini göstererek arkadaşım ızı yalnız bırakm adılar. Jandama gelene kadar beklediler. Faşist devletin askeri güçlerine hiçbir zaman güvenilm eyeceğinin bilinciyle arkadaşım ızın götürüldüğü Buca jandarma Komutanlığına kadar aracı takip ettiler. Arkadaşım ız daha sonra saat 18.00 civarında çıkarıldıysavcıktan serbest bırakıldı. Kitaplara ise savcılık tarafından elkonuldu.

Ç öküşünün yakın olduğunu bilen em peryalist-kapitalist sistem tahamm ülsüzlüğünü gösterm iş oldu. Aynı gün saat 17.00 sıralarında İzmir'in em ekçi mahallelerine Mücadele Birliği dergisinin sesini ulaştırm ak için çıkan dergidağıyında iki arkadaşım ız ardarda gelen iki resm i bir sivil polis aracı tarafından durdurulm up ve gerekçesiz bir biçimde gözaltına alınm ıptır. Daha sonra en yakındaki polis karakoluna götürülerek bir süre orada bekletilm işlerdir. Daha uzun süre tutabilmek için bahane bulam ayınca serbest bırakılm ıplardır. Serbest bırakılan arkadaşlarımızdan birine sivil polis tarafından işbirliği teklif edilmiştir. "Arkadaşlarımız var, bütün ihtiyaçlarımızı karşılarlar, sana yardım cyolurlar dergi işinden kurtaralım seni" gibi ifadelerle devrim e ve insanlık onuruna ihanet etmesi istenmiştir (Sanki bu çağrılar gönüllü değil de para karışıy veya zoraki yapılm om up gibi). Bu alçakça teklif arkadaşım ız tarafından kararlı bir şekilde reddedilm iştir.

Tekelci sem aye sınıfı ve onun upaklarını iyi bilen elidir: Devrim ciler insanlık onurunu satmazlar. Açlık, yoksulluk, sefalet yokolsun diye savapılar. Bu kavgaya insanlaşmak için verilir. Sonunda ne olursa olsun savap devam edecektir. Devrim ciler ölür ama devrim ler sürer.

BASKILAR, GÖ ZALTILAR BİZLERİYİLD IRAM AZ!

YA PASIN DEVRİM Cİ DAYANIM A!

YA DEVRİM YA Ö LÜM !

İzmir'den Mücadele Birliği i Okurları

HASTA SİSTEMİN ÖLÜMCÜL ATEŞİ YÜKSELİYOR

Em ekçilerin eski kabusu geri döndü: Enflasyon. Sunulan tabloda, em ekçiler için bir yıllık hayat pahalılığı konusunda fikir veren rakamlar bulunuyor. İsteyen bu rakamlar ile, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)'e ait resmi enflasyon rakamlarını (% 9.9) karşılaştırabilir. Maddi uçurum, bu resmi rakamları açıklayan idareciler ile, onu hiç sorgusuz kabul edip duyuran basın tekelinin vicdanlarının ne denlikarardığını da gösteriyor.

Tablo, em ekçilerin yaşamlarının sadece son bir yıl içinde nasıl zorlandığına işaret ediyor. Son zam lardan sonra fiyat artışı % 40'ı geçen elektrikle unutmamak gerek. Rakamlar korkutucu olsa da, yıllık fiyat artışlarının % 100'lere ulaştığı dönemler hatıralarda henüz çok taze. Bu yüzden olsa gerek, temel geçim araçlarının etiketlerine yansıyan bu büyük deprem, em ekçiler tarafından henüz tam olarak algılanmış değil.

Enflasyon ve Pahalılık

M illiyet'in ekonomiyazarı Güngör Uras gibi pek çok uzman, enflasyon ile hayat pahalılığı arasındaki farka dikkat çeker. Enflasyon, ücretler dahil, bütün meta fiyatlarının toptan yükselemesidir. Hayat pahalılığı ise, geçim araçlarıyla ücretlerin fiyat yükseltiler arasındaki farktan doğar.

Hafızalarda henüz çok taze olan % 100 enflasyonlu yıllarda, geçim araçlarıyla birlikte, üç aya kadar yukarı ücretlerde artıyordu. 1980-2001 yılları arasında yıllık ortalama % 40'lara varan bir enflasyona rağmen, aynı yılın bir önceki dönem de ücretlerdeki erime, bu yaşanan enflasyonun epeyce gerisinde oldu.

Söz konusu dönemde, diğer geçim araçlarının fiyat artışlarına, ücretlerdeki artışlar eşlik etmeseydi, sert sınıf savaşımın ykobullarında em ekçilerin bu durum da ayaklanmalarını kimse önleyemezdi. Bu nedenle, em ekçiler için enflasyon bir endişe kaynağı olsa bile, onlar için daha önemli olan hayat pahalılığıydı.

Bu anda yaşanan hayat pahalılığıdır. Çünkü, tabloya yansıyan fiyat artışlarına eşlik eden bir ücret artışı henüz söz konusu değil. Tersine, ücretlere yapılan zam lar, resmi enflasyon rakamlarının bile altında kaldı. Geçim araçları dönemindeki em ekçiler, ücretlerine de paralel bir artışın yansımada olduğunu düşünüyorlar. O ysa yaşanan, geçim araçlarının dramatik biçimde pahalılaşmasıdır.

Em ekçileri en azından pimdilik pasif bir bekleyiş içine sokan, ücretlerde de benzer artış beklentileri gerçekleştirecek midir?

Kupkusuz, bu sorunun cevabı, sınıf lar mücadelelerinde saklıdır. İç savaş ve iç savaşın yakın seyreden sert sınıf mücadeleleri, her zaman ekonomik mücadeleyi de içinde barındırır ve ücret artışları sağlar. Öte yandan, geçim araçları yaşanan dönemin özellikleri ile pimdiki arasında çok önemli farklar var ve bunlar ortaya çıkartılmadan, harekete yön vermek mümkün olmaz.

Enflasyon, Deprem Habercisidir

Geçmiş dönemlerde enflasyona paralel ücret artışları gerçekleştirmek, sermayenin karları üzerinde olumsuz bir etki yaratıyordu. Tersine, üretim iç pazarı üzerine kuruluyordu ve enflasyon karşısında ücretlerin aşırı derecede erimesi, kısa sürede iç pazarın çökmesine neden olabilirdi. Bu nedenle, ücret artışları, somut oranları kapitalist aleyhine değil, em ekçilerin

sürece, gerçekleştirebiliyordu.

Günümüzde ise, iç pazar çökmüştür. Üretim, dış pazarlar için sürdürülmektedir.

Türkiye neredeyse bir "transit ülke" haline geldi. Uzak Doğu'dan ithal edilen ucuz tüketim mallarının yeniden paketlenip Avrupa'ya ihraç edildiği, içeride sınırlı üretimin gitgide küçüdüğü bir ekonomide, ücretlerin düzeyinin enflasyona göre ayarlan-

ması, artık eski önemini yitirmiş bir konudur.

Tersine, artık, ücretler ne denli düşükse, ticari faaliyetler için o kadar iyidir. Kısacası, enflasyona endeksli ücret artışları dönemini artık geride kalmıştır. Em ekçiler ise, eski günlerin henüz sıcak anılarıyla, bu beklentilerini sürdürüyorlar.

Sırası gelmişken... Bütün dünyada gıda ve petrol fiyatlarında ki artış nedeniyle isyanlar yaşanırken, bu topraklarda em ekçilerin bu hayat pahalılığına henüz tepkivem em esini, henüz devrim cibir halk olmamasına ya da halkın koyun sürüsü gibi olduğuna dair kanıt sayanlara da burada birkaç söz söylemek gerekir. Son 35 yıldır toplumu derinden sarsan her büyük olayda (Marab, Sivas, Gazi gibi katliamlarda örneğin), silahların üzerine çöplük bedenleriyle yürüyen em ekçileri bir anda unuttuk, en hafifinden vicdansızlıktır. Bu dönemde, hızla yükselen geçim fiyatlarına em ekçilerin henüz tepkivem em em esini, yukarıda gösterdiğim iz gibi, kitlelerin geçmiş deneyimlerinden kaynaklanan tam am en ekonomik bir oğudur ve gelip geçicidir.

Son bir yılın enflasyon artışlarıyla birlikte ortaya çıkan bir başka olgu daha var, o da şu: Geçmişte enflasyon, adeta sistemin tam am - layıcı bir unsuruymuştu, kaçınılmaz ve doğal bir sonucuydu; sistem enflasyonla birlikte yapayabiliyordu.

O ysa pimdiki, 2001 krizi sonrası kurulan ekonomik (ve kaçınılmaz olarak iktidar bloku içindeki siyasi) dengeleri tüm üyle altüst eden bir enflasyon ile karşı karşıyayız. Bilindiği gibi, 2001 krizi sonrasında, Kemal Derviş'in çabalarıyla, yeni bir ekonomik denge kuruldu. Buna göre Türkiye, bütün enerjisini em peryalist finans-kapitalin para havuzunu beslemek için harcayacaktı.

Kurulan yeni dengede, dışardan bolca gelen sıcak para akımları önemli bir rol oynadı. Türkiye, dünyanın en yüksek reel faiz oranıyla, her yıl ihtiyacının çok ötesinde dövizikendine dönmeye başladı. Gelen sıcak paralar, son beş yılda, kazançlarının % 6000 (evet yüzde altıbin!)'e çıkartılmalarıyla kavuştular.

Fakat bu dengenin sürdürülebilmesinin temel araçlarından biri, düşük enflasyon oranıydı. Nitekim, son altı yılda düşük enflasyon yapıldı. Ne var ki, son bir yılda alevlenen fiyat artışları, yüksek faiz uygulamalarıyla giderek anlam sız hale getirdi, faiz

kazançları düştü, sıcak paranın tahı kaçtı. Son aylarda ise, sıcak paranın akışı tersine döndü.

Bu yapı içinde hortlayan enflasyon, 2001'den sonra kurulan ekonomik dengelerin tam am en bozulduğunu, bu anlamıyla Türkiye'nin yaklaşık 500 milyar dolarlık borcunu çevirmek için artık eskisi gibi rahat para bulamayacağını, yani her an bir iflas (m oratoryum) ilanı epeyinde bulunduğunu gösteriyor.

Hayat pahalılığı üthip bir kabus gibi em ekçilerin üzerine çökerken, enflasyon sistemin çöküşünün habercisi haline geliyor. Böylesi bir yıkım ortamında, "Zam lar Geri Alınсын!" gibi oldukça çığır, iktisadi açıdan ise saçma talepler, olsa olsa bir komedi konusu olur.

Pahalılık karşısında em ekçilerin öfkesi büyüyor, bunu her yerde somut olarak görmek mümkün. Sistemin dikileri her taraftan atıyor; onu tam ir etmek için kolları sıvayanlara kolay gele... İleri öylesine zor ki!

	2007 Mayıs Fiyat-YTL	2008 Mayıs Fiyat-YTL	Yıllık Artış %
Bulgur	1.66	3.15	87.20
Pirinç	3.62	5.67	53.37
Ekmek	1.45	2.16	50.16
Makarna	1.46	2.10	43.86
Buğday unu	1.33	1.78	33.71
Yufka	2.99	3.60	20.39
Sıvı yağlar	3.50	6.50	85.76
Yoğurt	3.17	3.86	21.69
Tereyağ	13.03	15.76	20.89
Mercimek	2.36	3.58	51.80
Kuru fasulye	3.44	4.90	42.40
Nohut	2.86	3.81	33.14
Domates	1.68	2.24	33.02
Yeşil soğan	2.36	2.93	24.51
Salça	3.24	4.02	23.90
Fuel oil	0.98	1.46	48.47
Gazyağı	2.17	3.04	40.09
Akarsu	3.66	4.41	20.49
Tüpgaz	37.00	44.00	18.92
Sabun	2.56	3.50	36.56
Dolmuş-minibüs	1.45	1.75	20.69

Kaynak: Istanbul Ticaret Odası

TARIMSAL YIKIM

Kapitalizm in gelişim iyle birlikte üretim in her alan ında em eğin toplum -sal kullan ım ı önceki toplum lardan farklı olarak öne çıkm ıştır. Üretim in toplum sallam as ı, üretim araçlarının ileri düzeyde gelişim i, bilim ve teknolojinin üretim üzerindeki devrim -ci etkisiyle toplum gelişim inde büyük ilerlem e sağlam ıp, muazzam bir zenginlik yaratm ıştır.

Tarım sal üretim de de kapitalizm yerini alm as ıyla tarım üretim i doğal üretim in yerini büyük ölçekli üretim alm aya baplam ıp; tarım bilim inin, tekniğin kullan ıldığı ve giderek tarım ın sem ayeeye bağım ının art tığı bir gelişim süreci yaşanm ıştır. Bu gelişim çok parçal ı, küçük ölçekli üretim in tasfiye sürecini de hızlandırm ıştır; çünkü büyük ölçekli üretim , tekniğin bilim in kullan ım ında ve üretim verimliliğini art ırm ada daim a daha avantajlı olmuştur. Tarım üretim inin toplum sallam as ı, tarım bilim inin ve makineleşm enin gelişim ve yaygınlağıy ı üretim in daha yoğun ve yüksek verim -li olm as ını sağlam ıştır. Ancak m ülk edinm enin özel biçim de kalm as ı ve m ülk iyetin giderek daha az elde toplanm as ı, m ilyonlar ı bulan y ığınların, büyük zenginlikler arasında korkunç ve derin bir sefaleti, yoksulluğu yaşam as ını getirm iştir.

İnsan yaşam ını devam edebilmesi için zorunlu olan beslenm e, barınm a ve giyim e... ihtiyaçları ile m ülk iyetin bu özel biçim inden dolayı bir lüks haline gelm iştir. Kent insan ı bu ihtiyaçları giderebilm ek için sürekli daha fazla saatlerde çalışm ak zorunda bırak ılırken, kırdan insan ı da benzer kopullara mahkum edilm iştir. Kırdan toprağı olmayan, geçim ini ipeçilikle sürdüren veya geçim lik küçük toprağı yetm ediği için yine ipeçilik yapan m ilyonlarca insan büyük bir yoksulluk yaşam aktadır. Tarım da artan tekelleşm e ve tarım üretim inin yüksek

sermayeye bağıml ı olm as ıyla küçük ölçekli tarım üreticileri ise, daha fazla borç batağına saplan ıp iflas etmektedirler. Üretim e, toprakların ı

bankalara ipotek ederek baplayan küçük üretici aileler, eğer büyük tarım birketleriyle ipe yapam am ı olarsa, sonuçta topraklarını bankaya veya daha büyük toprak sahibine kapt ırıyor.

Türkiye'de tarım da kapitalizm in gelişim inde devletin oynadığı rol büyüktür. Bir zaman laryeterli sem aye gücü olm ayan sanayi ve toprak burjuvazisi ad ına kapitalist gelişim eyi üstlenen Kam u İktisadi Tepekkülleri (KİT), sanayi ve toprak burjuvazisi için gerekli sem aye birikim ini sağlam ak için seferber edilm iştir. Büyük ölçekli üretim e giren burjuvazinin elinde m etalar kalm as ın, paraya çevirebilsin diye ya da aradığı tohum u, gübreyi, m akineyi en ucuz m aliyete alabilsin diye kulan KİT'ler, çıkarılan kanunlarla birlikte tarım sal üretim de her zaman büyük ölçekli üretim in yanında olm up, küçük üreticilerin tasfiyesinin, yık ım ının önüne asla geçm em iştir. Burjuvazinin güçlenm esine hizmet aracı olan KİT'ler aynı zamanda küçük üretici ile burjuvazi arasındaki dolaylı köprü görevini de görüyordu. Ama köprünün bir taraf ındakiler ürettiği halde yoksullaşıyor, diğer taraf ı üretse de üretm ese de zenginleşiyordu. 1970'lerle birlikte büyük bir sem aye gücünü elinde toplan ay ı baparan burjuvazinin isteği ve ihtiyaçları doğultusunda KİT'lerin parça parça, değerinin çok alt ında, ipe birlikçi burjuvaziye veya doğrudan yabancı tekellere sat ılıp eklendi. 1990'larda bu, büyük bir hız kazandı ve 2000'li yıllarda büyük ölçüde tam am -landı. Artık birçok KİT'in adı bile kalm ad ı. Kalanlar ise tam am en değiptirilm ipe, küçültülm üp oldu. Ömeğin son gıda-tarım kriziyle pek sık ad ından söz edilen Toprak Mahsulleri O fisi (TMO), kim i burjuva yazarların da deyim iyle, iri tarım tekellerinin deposu olmuştur. TMO 'nun ilk kurulupuyla bugünkü am ac ının özü değim ese de

(burjuvalar ın kara günde de ak günde de yanında olm ak), eski TMO 'dan söz etm ek m ümkün değildir. Dün burjuvazi için ürün yetiştirip-topladığını görem eyen küçük üretici, bugün tüm KİT'lerin kald ırılm as ıyla çıplak ve daha büyük, biddetli bir yık ım la yüz yüze kalm ıştır.

Bugün hala Türkiye'de "tarım ürünlerinin ipelemesinde daha çok küçük ölçekli ipelemelerin hakim olduğu" (1) görölse bile, bu hakim iyet biçim seldir. Yani her an elindeki toprağını da kaybetm ekle yüz yüze kalan, büyük birketler ve bankalar olmağan üretim de bulunam ayacak olan küçük üreticilerin elindeki toprak, tapusundaki isim den ibarettir. Kendi topraklarında sürekli borçlanan ipeçiler gibidirler. Türkiye'de toprağın ipelemesinden girdi sağlanm as ına, pazara sunum undan sat ılına kadar her alanda tekelyoğunlam as ı vardır.

"... Türkiye'de bazı sektörlerde sözleşm eli çiftçilik yoluyla dikey bütünleşm e, tarım sal ürünlerin ipelemesi aşam as ını kapsam aktadır. Ömeğin, bağ bahçe ürünlerinden olan domates ve fasulye tarım ında zamanla sözleşm eli çiftçilik artm ıştır. Đeker pancarı üretim i ya h ızca sözleşm eli çiftçilik yoluyla yapılm aktadır. Meyve ve sebze üreticileri sözleşm eli çiftçiliğe ve spot alm piyasalarına güvenmektedirler" (2) Yani tarım sal ürünlerin ipelemesinde küçük üreticilerin fazla olm as ının çok bir değer kalm am ı, bu küçük ipelemeler tekellerin bağlı ipelemeleri olmuştur. Bununla birlikte 1991 genel tarım sayım ı sonuçları ile 2001 genel tarım sayım ı karşılaşıld ığında küçük üreticilerin yaklaşık yüzde onu üretim den vazgeçm ipe, "kendi arazisi olup ya h ızca kendi arazisini ipeleyenlerin (genel olarak tüm bölgelerde küçük üreticiler bn.) hem sayısal hem de kullandıkları arazi büyüklüğü aç ısından önemli bir azalm a" (3) olmuştur. Buna karşılaşık, orta ve büyük ölçekli ipelemelerde hem sayısal hem de kullanan arazide m utlak bir artış gerçekte ipelemelerdir. Tüm bu sonuçlar henüz 2008 yılının devasa krizlerinden uzaktır ve küçük üreticiler arasında son yılların en büyük yık ım süreci kaç ınılm az olarak ipelemektir.

Tarım alanında m adalyonun bir yüzü yerli ipe birlikçi tekellerin tarım üretim inin her aşam as ında tek söz

sahibi olması ise, diğer yüzü emperyalist ekonomik ilhak politikasının bu alanda derinleşmesi esidir. Emperyalistler, krizi aşmanın bir yolu olarak badım ülkelerin tarım üretiminde daha çok kendine bağlamaya, buralarda yerli tarım üretimini kıstlamaya yoluna gitmiştir. Türkiye'de emperyalist ekonomik ilhak politikaları doğrultusunda dünya pazarını elinde tutan belli başlı emperyalist tekellerin aşırı üretimiyle sıkışan pazar alanını rahatlatmaya çabası ön plana çıkmıştır. Emperyalist tekellerin krize bulduğu en iyi çözüm yolu, yerli tarım ürünü kıstlamak, talebi tekel stoklarından karıştırmak, diğer yandan çok uluslu şirketlerin veya onlarla birliktedeki yerli tekellerin kimisi ürünlerin üretiminde dahil bütün aşamaları tam anlamıyla ele geçirmek, kendine badım lı kıyma aktır. Ancak bu çaba dev tekelkarların yükseltse de sorunlarına çözüm olamamaktadır. Çünkü gelişen bilim, makineleşmeyle görece daha küçük araziden daha yüksek verim alınmaya devam etmiş, geniş yeryüzülerin alın gücünün sürekli düşmesiyle de pazar yine adana kadarm etalarla dolmuştur. Yani bir yanda tüm kıstlamalara rağmen üretim verimliliğinin ve üretim anarşisinin yükselmesi öbür yanda küçük üreticinin daha fazla yığılmasıyla beraber kent ve kırsal insanın aşırı yoksulluğu birlikte sürmektedir.

Türkiye'de üretilen kimisi ürünlerden yola çıkarak verim artışının nasıl yükseldiğini görmek mümkündür. Üstelik tarım arazilerinin kullanımında azalmaya, tarım da sulamının büyük oranda iklimsel yaşılla yapılmaması, sübvansiyonların kaldırılması gibi bir çok sonuna rağmen artış sürmektedir.

Örneğin pamuğun, Cumhuriyetin ilk on yıllarında üretim alanlarının genişletmeye çabası, 1980-2000 döneminde tersine çevrilmiştir. Bunun en büyük nedeni de emperyalist tekellerin ve onun birlikteliklerinin bu alanda ürün fazlalığı yapmalarıdır. Bu yüzden pamuk üretimi içindeki küçük üreticiler ilk elden tasfiye edilmiş ve bağlandı; orta ve büyük ölçekliler ise üretmeye devam ettiler 1995'te 757 bin hektarlık alan 2005'te 600 bin hektara indirildi. Ancak ürün verimliliğinin emedi. 1995'te 1125 kg/ha verim alınırken (toplam 851 bin ton), 2005'te 1335

kg/ha verim alındı (toplam 801 bin ton).

Benzer peyler başka ürünler içinde geçerlidir. Örneğin son haftalarda gazetelerde "merci edide dıardan alacamız" haberleri çıkmıştır. Genel olarak ürünlerde sübvansiyonların kaldırılması küçük üreticiyi üretim alanından uzaklaştırmış ya da bankalara, tekelere badım lı hale getirmiştir. Yine merci ekimin alanın bir kısmını iklimsel daralmaya ise diğer yarı borç batağına saplanan çiftçilerin üretimden uzaklaştırmaması, merci ekim yerine ithalatın tarım tekelince daha karlı görünmesi esidir. Yine de, 1995'te 1039 kg/ha verim alınırken 2005'te 1261 kg/ha verim alınmıştır. Yani, yine on yıllar önceden daha fazla verim alınırken "merci ek açıldı" başlamıştır.

Keza, son on yılda meyve üretimi 11 milyon tondan 14 milyon tona, sebze üretimi, 18 milyon tondan 23-24 milyon tona ulaştı, nüfusun daha fazlasına yetecek düzeye geldiği halde büyük bir yoksulluk, açlık vardır. Başka bir çarpıcı örnek peker üretimidir. Türkiye adeta bir peker cenneti gibidir. Mevcut üretimle her yıl 1 milyon ton kapasite fazlalığı olmasına (aynı zamanda dıardan pekeralım ya yapılmakta!) karşın yoksullar her gün biraz daha pekerden uzaklaşmaktadır... Ömekleri çoğaltmak mümkün ancak bu kadar yeterli..

Üretim-ekim alanları tekeller

lehine kıstlanmaya gidildiği halde verim artmıştı ama iş, sadece kent ve kırsal yoksulların bu bolluktan daha fazla uzaklaşmaları sağlanmıştır. Bir işçi bu bolluğun ortasında 1 kg peynir için neredeyse tüm gün çalışmak zorunda, yada 1 kg peker bir kaç ekmek için saatlerce en adır kopullarda çalışmaktadır. Tarım işçilerinin durumu çok daha vahimdir. Aşırı yoksulluğun yanında bütün sosyal güvencelerden de mahrumdur. Kırsal yetersiz beslenme ve açlık yüksek oranlarda seyrediyor, en kaba hesapla "her köylü varlığının yüzde 40'unu (2003-2007 arasında ben) yitmiştir" (4)

Bu aşırı dıydumun tek sebep olan kapitalist üretim anarşisi ve kapitalist özelmülkiyet, varlığını devam ettirdiği sürece işçi sınıfı, kent ve kırsal yoksulların yapamı daha da dayanılmaz boyutlara varacaktır. Ancak buna son vermek yine işçi sınıfının ve kent-kırsal yoksulların elindedir. Ve muhakkak son verilecektir. Bir toplumun ayakları olan kent ve kırsal emekçi sınıfları ile yoksulların devrimci nesnel kopullar tarafından birbirine doğnu yaklaşmakta, kaçınılmaz olarak aynı devrim eylemi içinde buluşmaktadır. Kapitalizmin badırında sosyalizmin maddi temelleri açığa çıkıp olgunlaşırken kapitalist krizler emekçi sınıfların devrimci ayaklanmalara başvuru aşının yolunu da döpmektedir. Kent ve kırsal emekçi sınıflarının komite ve konseylerde örgütlenmesi için her zamankinden çok daha olanaklı kopullar yapamaktayız. İşçi sınıfı ve emekçiler üretimin denetlenmesinde, üretimin planlanmasına ve bölünümünde söz sahibi olduklarında kibü ancak iktidardan burjuva sınıfın defedilmesiyle tam ve gerçek anlamına ulaşabilir- üretim anarşisi son bulacak, üretim verimliliği, emeğin tasarrufu, bilim-teknolojinin, makineleşmenin gelişimi bütün toplumun en iyi ve kaliteli bir yapım sürmesi için kullanılacaktır.

NOTLAR:

- (1) İktisat dergisi /2006
 - (2) İktisat dergisi /2006
 - (3) Tarım salı ilemlerin Analizi
 - (4) Tarım haftası 2007 sem pozum u
- * Üretim verimliliği verileri Dünya Gıda Günü 2006 /TMMOB çalışmaları asından alınmıştır.

"BÝZ DÝM DÝK AYAKTAYIZ, YIKILSIN BU ZÝNDANLAR"

Bopalıyan Bayram pağa Cezaevinde iþkence ile sevk edilen ve nereye sevk edildikleri son ana kadar belli olm ayan devrim ci tutsaklar için 9 Tem m uz tarihinde HD 'de bir basın açıklama yapıldı.

HD İstanbul bübesinde yapılan açıklama aya, İktidar için Mücadele Birliği dergisi yazıþları müdürü Đafak Güm üpsoy'un ziyaretçisi olan Vefa Serdar ve Eyüp Sevilim iþ'in annesi Hediye ve babası Alihan Sevilim iþ katıldı.

İlk olarak Vefa Serdar basın açıklama sım etni okuyarak olayları özetledi: "Cezaevinin arsasını TOKİ'ye satan devlet, burada büyük bir aþıverim erkezi yapılabilecek bir gerekçeyle, bir süredir sessiz sedasız cezaevini bopalıyordu. Ve hatta bu yüzden cezaevi neredeyse rölantide aþın ıptı ve idari iþlemlerin hiçbiri yapılm ıyordu. Örneğin çöpler dahi aþın ıyordu. Devrim ci tutsaklar, içinde farelerin cirit attığı, duvarlarından lağın sularının sızdığı bir kođuþa konm uydular. Kođuþta insanca yaþam koþulları mevcut değildi; çöpler aþın adığı için sıcak havanın da etkisiyle her yeri kesif bir koku kaplam ıptı. Devrim ci tutsaklar bu koþulları protesto etiklerinde onlara söylenen tek þey, 'bu cezaevi bopalıyor, idari personel yok' oluyordu. Ve en sonu, geçtiğimiz hafta Perþembe günü, jandarmalar gelerek tutsakları sevk götürmek istediler. Tutsakların ellerini kelepçeledikten sonra son derece keyfi bir tutum la ayaklarında kelepçelem ek istem eleri üzerine devrim -ci tutsakları direnþe geçtiler. Jandarmalar tutsaklara saldırı ve ağır bir þekilde darp etm iþtir. Devrim ci tutsakların yüzlerinde ve vücutlarında morluklar mevcut. Eyüp Sevilim iþ adlı tutsak sadece saçları uzun oldu için jandarmalar tarafından ağır hakaretlere ve fiziki saldırıya uğram ıptı; saçları yolunm uþtur. Ailesiyle görüşen Eyüp Sevilim iþ, yanında kalan arkadaşlarıyla İktidar için Mücadele Birliği yazıþları müdürü Đafak Güm üpsoy ve Doğub.... adlı tutsakların da durum larının kendisinden farksız olduğunu belirtm iþtir. Jandarmalar ve gardiyanlar bu saldırıyla yetinm em iþler, yol boyunca tutsakları darp etmeye, küfür ve hakaretler savum aya devam etm iþlerdir."

Okunan açıklama nın ardından Eyüp Sevilim iþ'in annesi Hediye Sevilim iþ, 3 Tem m uz günü yapılan saldırının hem en ardından oğunu görm eye gittiğini söyleyerek tanık olduk-

larını anlattı. Hediye ana yapıldıklarını anlatırken, duygulandı, gözyaşlarına hakim olamadı. Oğunun öğrenci olduğuna ve sınavlara götürülüp getirilirken de jandarmaların bu saldırılarına maruz kalıyor oluğuna değindi önce. 14 sene önce "þık söndürme eylemlerine katılm ıptı oldu için hakkında tutuklama kararı oldu" gerekçesiyle 5 ay

kadar önce İTÜ 'de öğrenci iken tutuklanan Eyüp Sevilim iþ'in saldırı haberini ağıyında görüp günü olm am asına rağm en cezaevine gidip çocuğunu görm eye çalıþtırdıyan Hediye ana, kendisini görüptüm em ek için saatlerce beklettiklerini, ama kendisinin ısrarcı olup ancak Bayram pağa Zindanından ayrılm am ası üzerine oğuyla görüşebildiğini anlattı bize. "Çocuğumu görünce þoka uğradım . Bir anne olarak kendimi çok zor tuttum . Neredeyse ben de onlara saldırıcaktım , orada haykırdım , müdürüne de haykırdım , askerine de. Ben anneyim , nasılbir kedinin önünden yavrusunu alırsanız size saldırı değilm iþ Çocuğumu gördüm , çocuğum un saçları yolunm uþtu, koparılm ıptı. Yüzü gözüm orluk içinde. Diğer taraflarını görm edin , diğer arkadaşlarını görm edin . Am a çok öfke oldu yüreğim e. Ağlam ayı bıaktım artık öfkelenim . Çocukların ellerini, ayaklarını bağlıyorlar, kafalarını duvarlara çarpıyorlar, küfürler ediyorlar, ağza aþın az küfürler ediyorlar. Çocukların ız direniyorlar. Biz yenilm eyeceğiz, hiçbir zaman yenilm eyeceğiz onların iþkencelerine. Biz dindik ayaktaız. Böyle þeyler olsun hiç istem iyoruz biz. Yıkılsın bu zindanlar. Çocuğumu F tipi ne götürüyorlar Kızkalet'e, götürürken yolda hakaret ede ede götürüyorlar. Bilgi verm iyorlar bana. En son zorladım zorladım , Kızkalet F tipinde gene aynı iþkenceler altında. Çocuğum dan bir haftadır hem en hem en bir haber alam ıyorum . Bu kadar söylüyorum . Bir anne yüreği dayanam ıyor artık." dedi.

Ardından tutsakların uğradıkları saldırıdan dolayı suç duyurusunda bulduklarını, ancak sağlık muayenesinden geçemedikleri belirtildi. Gelen bilgiye göre de Đafak Güm üpsoy'un da Pazar günü Am asya Ö zel Tip Cezaevine götürüldüğü öğrenildi. □

BAYRAM PAĐA Ö ZELTÝP CEZAEVÝNDE SALDIRI

Bir süredir arsasının TOKİ'ye satılm ıptı olm ası gerekçe gösterilerek bopalılabilecek söylenen Saçm alçılar Cezaevinde, idari iþler neredeyse dum a noktasına gelm iþti. Ö zellikle siyasi tutukluların bulunduğu Bayram pağa H Tipi Cezaevinde, "sevklemler olacağı", "cezaevinin bopalılabilecek" gerekçeleriyle çöpler dahi toplanm ıyor, tutsaklar insanlık dıþı koþullarda tutuluyordu. Kendilerine sevk olacakları söylenen tutsaklar, farelerin cirit attığı, lağın sularının içeri sızdığı A1 Kođuþunda tutuluyorlardı. 3 Tem m uz Perþembe günü, A1 Kođuþta bulunan tutsaklar, jandarmalar tarafından darp edilerek Saçm alçılar Cezaevi 48 no'lu hücreye götürülm üþlerdir. Yol boyunca küfür ve hakaretlere, dayağa maruz kalan tutsakların sağlık durum ları hakkında yeterli bilgi alam am aktadı.

Aralarında İktidar için Mücadele Birliği dergisi Yazıþları müdürü Đafak Güm üpsoy'un da bulunduğu devrim ci tutsaklar, Am asya, Kızkalet ve baþka cezaevlerine sevk edilim iþtir.

Siyasi iktidarın devrim ci tutsaklara saldırısı, onu yıkılm aktan kurtaram ayacaktır. □

KOLOMBİYA DİPLOMASİNİN DİLİ SAVAŞIN GERÇEĞİ

Dünya kamuoyu, son günlerde Kolombiya Ordusu tarafından FARC'a karşı geliştirilen "rehine kurtarma operasyonu" ile çalkalandı. Olayın içyüzünün ne olduğu anlaşılacak kadar net değil; ihtiyatlı davranmayı gerektiriyordu. Emperyalist-kapitalist cenah ve onların medya kuruluşları, "büyük bir başarı" olarak servis ediyorlardı bu haberi. Öyle ya, laf değil, "kurtarılanlar"ın içinde eski Kolombiya devlet başkanı aday Ingrid Betancourt, üç ABD'li istihbarat subayda var. ve bunlar yaklaşık 6 yıldır FARC'ın elinde rehine olarak tutuluyorlardı. Uribe hükümeti iktidara geldiğinde, rehine kurtarılmaya "söz"ünü vermişti. Hem en baştan belirtelim ki, "kurtarılan" rehine sayısı 15'tir, ve FARC'ın elinde daha 700'e yakın rehine bulunmaktadırlar.

Ve son dönemde bu rehine üzerinden ilginç bir tartışma sümektedir. FARC-EP, rehine kurtarılanların hepsini Kolombiya zindanlarında bulunan 500 FARC tutanağına karşı serbest bırakacaklarını yıllar önce açıklamıştı zaten. Yani FARC'ın zaten adıyla üzerinde "rehine"leri sonsuza dek elinde tutmak gibi bir derdinin olmuyordu. Olmazdıysa, anlamak için kahin

olmaya gerek yok. 40 yıldır, ABD'nin türlü teçhizat vb. ile desteklediği Kolombiya ordusuna karşı savanan, dünyanın en deneyimli gerilla ordularından biri olan FARC'ın elindeki 700 rehineyi dostlara karşı ver-

mekte görsün diye tutmuştu. Geçen Mart ayında Kolombiya ordusu Ekvador içlerine kadar girerek FARC'ın önde gelen komutanlarından Raul Reyes'i katlettiğinde, en sert tepkilerden birini gösteren Chavez'ın, bir di rehine kurtarılanların hiçbir karşılık istenmeyen serbest bırakılması yönünde FARC'a çağrı yapması gerçekten dübüdüncüdür. Görünen o ki, Venezuela'nın ABD tarafından istikrarsızlaştırılmaya tehdi karşılık, Chavez, diplomasinin o "boynak" diliyle karşılık vermeyi tercih ediyor. Gerilla mücadelesinin tarih oldu "na dair açıklamaları"nda bu kapsamda ele alınması gerekiyor. Ve ne yazık ki bu açıklamalar, son operasyonla gerillaların elinden kurtarılan eski devlet başkanı aday Ingrid Bertancourt'un son açıklamalarıyla örtülüyor. Bertancourt, artık FARC'ın bu yöntemle sonuç alamayacağını kabul etmesi gerektiğini ve Kolombiya hükümetinin de FARC'ı uzlaşma içine çekmesi gerektiğini söylüyor. Öyle anlaşılıyor ki, Ingrid Bertancourt gibileri, Fransa'nın da desteğiyle (serbest bırakılmayacak ilk iki Fransa'ya gitmek olmuştur) FARC'ı politik çevime içine almak istiyorlar. Onların bu çabası anlaşılabilir bir şeydir; ama Chavez'ın "FARC'ın varlığını emperyalizmin bölgeye müdahalesini haklı göstermek için bir bahane olarak kullanıyor" beklendeki açıklamaları, her ne gerekçeyle yapılmış olursa olsun, sadece Kolombiya'da değil, tüm dünyadaki devrimci mücadeleye zarar verecek türdendir. Emperyalizmin gücünün gereğinden fazla büyütmesi, saldırganlığın önüne geçmek için kimiz an devrimci, ilerici güçleri böyle açıklamaları yapmaya itiyor; ama bu bütün kurtarmak için parçanın fedası değil, esidübüncesi, her zaman ve her durum -

da doğru sonuçlar vermeyecektir.

ABD'nin Kolombiya'daki devrimci güçleri tasfiye etmek ve muhalefeti bastırarak için "Plan Kolombiya" adıyla bir strateji geliştirdi ve bunu adım adım hayata geçirmeye çalıştı. Bilinen bir gerçek. Ve Uribe hükümetinin bunu canla başla uyguladığı da, en son Raul Reyes'in katledilmesi olayında da görüldüğü gibi, ortada. Üstelik FARC, 1980'li yılların ortasında bir di kendisine dayatılan seçeneğe yönelmiş, seçim sürecine katılmış, başarı olmuş ve bunun sonucu, kongre üyeleri ve üç başkan adayda dahil olmak üzere, 5 bin üyesi katledilmişti. Uribe, iktidara geldiği andan itibaren, Kolombiya'da katledilen sendikacıların, muhaliflerin sayısını artırmış, "kavruk toprak" adıyla geliştirdiği strateji balığın yakalanması için denizin kurutulmuş politikası ile halka dönük baskı ve işkenceleri artırmıştı. Böylece Kolombiya'nın 1/3'ünü elinde tutan FARC'ı yıldırmak ve teslim olmaya zorlamak dübüdüncesiyle. Ama ne yaparlarsa yaparsınlar, bugüne kadar FARC mücadeleyi azim ve kararlılıkla sürdürmeyi başardı. Ve bir di rotasını deşitirmek için herhangi bir neden görünmüyor. Üstelik Latin Amerika üzerinde devrimci süreç yeniden hızlanırken, Chavez'in ruhu yeniden tüm Latinleri bu denli samimiyetle...

FARC'ın efsanevi lideri Marulanda'nın ölümünden sonra FARC'a dönük saldırılar arttı. Görünen o ki, emperyalist-kapitalist sistem son operasyonda olduğu gibi, Pirus Zafere kazanarak FARC'ı güçsüz dübüdüncesi ve sistem içine çekmek istiyor. FARC, son operasyonun içerisinde bulunan iki hainin ihaneti sonucu gerçekleştirdi ve bunun emperyalizmi sevindim emesi gerektiğini, çünkü mücadeleyi kararlılıkla sürdürdüklerini açıkladı.

FARC-EP'nin varlığı ve mücadelesi, dünya halklarına, işçi sınıfına ve emekçilerine, devrimci ve komünist güçlerine moral ve güç vermeye devam ediyor. Emperyalist-kapitalist sistem ne yaparsa yapsın, dünyanın devrimci dönüşümünü ve kendisinin sycram alması için engelleyemeyecektir. □

MANUEL MARULANDA

13 Mayıs 1930 yılında Kolombiya'da doğan Marulanda (yoldaşları onu, "atışmayı vuran" anlamına gelen Tirofij lakabıyla çağırırlar), FARC (Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri) 'nin kurucu önderiydi. Kolombiya'nın kahve üretilen bir bölgesinde, köylü bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Gençlik yıllarında radikal görüşlere sahip olmuş ve mücadele vermeye için dağlara yönelmişti. Marulanda'nın Kolombiya'nın başkenti Bogota'ya hiç ayak basmadığı söylenmektedir.

Daha sonra PCC (Kolombiya Komünist Partisi) ile ilk kuran Marulanda, görüşlerinin farklılaşması üzerine, PCC'den ayrışmış ve 1964 yılında FARC'ı kurmuştur. FARC, özellikle 70'li yıllarda büyük gelişim göstererek Kolombiya'nın 1/3'ünü kontrol altına almıştır. Küba Devriminden etkilenen FARC, kendi özgün kopullarında gerilla mücadelesini geliştirmeye ve yaygınlaştırmaya başlamıştır. FARC giderek ülke poli-

tikasında da etkili bir güç olmuş ve çözümlenmeyen sorunlarla gündem belirlemektir. Bütün bu yıllar boyunca Marulanda FARC'ı başarıyla yönetmiş, Uribe hükümetinden önce başbakan olan Andres Pastrana hükümetiyle barış görüşmeleri yapmış, ancak Pastrana hükümetinin tahhütlerini yerine getirmeyip FARC'a saldırılarının artması sonucu, bu görüşmelerden çekilmiş ve silahlı mücadeleyi sürdürmüştür. Bugün, FARC'ın silahlı güçlerinin 17 bin civarında olduğu söylenmektedir.

Dünyanın en yapı gerillası olan Tirofij, 26 Mart 2008 tarihinde geçirdiği bir kalp krizi sonucu bütün bir ömrünü geçirdiği Kolombiya om anlarında yoldaşlarının kollarında ölüm süzlemektir. Marulanda'nın ölümünden sonra FARC komutanlığına Alfonso Cano getirilmiştir.

Büyük gerilla komutanı, komünist savaşçı Marulanda ölüm süzdür! "Halk İçin Ölmek, Sonsuzlukta Dek Yaşamaktır". Anışını önünde saygıyla ediliyoruz. □

AYIĐI EKİN SANAT MERKEZLERÝ

5. KONFERANSI SONA ERDÝ

Antep, Adana, Ýzmir ve Gazimahallesi, Sarýgazi, Ýkiteli'den yola çıkan sanat merkezi çalışanları Taksim Ayyıldoğında bir araya geldik. Her yıl olduğu gibi ilk gün bir yıllık faaliyet raporlarına ayrılmıştı. Sırasıyla sanat merkezleri bir yıl boyunca hangi tür etkinlikler yaptıklarını, hangi atölye çalışmalarından nasıl sonuçlar aldıklarını, başarı ve başarısızlıkların nedenlerini ortaya koydu. Konferans oturumları arasında verilen çay molasında ve yemek molasında yapılan sohbetlerde güzel anılar, güzel paylaşımlar yapıldı. Bir yıl boyunca işlerin yoğunluğundan dolayı fırsatın bulunamadığını öz zamana ve ortamın bu konferansta elde etmiş olduk.

Ekin-Sanat alanında ilk kurulmuş demedim izden bugüne 20 yıl geçti. 20 yıldır bu alanda kesintisiz bir şekilde mücadele yürütüyoruz. 5. Konferans, önüne 20. Yılı Etkinliği koydu. "Nereden Geliyoruz", başlıoğ altında Ekin-Sanat mücadelemize yol gösteren bilim, sanat, felsefe, politika, ayrıca Ekin-Sanat mücadelesinde bize yol gösteren yakın ve uzak dostlarımız incelendi. 20 yıldır bizimle birlikte yürümüş, kendinden bu alana bir peyler katmış, bir peyler kazanmış dostlarımızın yazın adan geçem ezdik. Ve buradan "Nereye Gidiyoruz", gündemine geldik. 20 yıldır sürdürülen Ekin-Sanat mücadelesinin bundan sonraki hedefleri ne olmalı, nasıl olmalı üzerine konuştuk. 20. Yılı için yapılacak etkinlikler üzerine değerlendirmeyapan konferansımızın birdizi etkinlikle 20. Yılı Karşılamaya karar verdi.

Uzak ve yakın dostlarımız arasında kimler yoktu ki, diri diri ateşe atılarak yakılan Bruno, İspanya İç Savaşında kurşuna dizilen pair Lorca, komünist pairimiz Nazım Hikmet, Đili Stadyumunda ölüm süz parkıyı söyleyen Victor Jara, muzip gülüpüyle Bertolt Brecht, Elsa'nın Gözlerine güzellemeyapan Aragon, silah, gitar ve müziği fotoğraf karelerinde birleştiren Tina Modotti, Pantolonlu Bulutu yazan Mayakovski, bir duvarda binde kolları sonuna kadar açık bembeyaz gömleğiyle idam mangası önünde dindik ayakta duran direnişçileri anlatan tablosuyla ressam Goya, Modem Zamanlar, Sahne İşçileri, Diktatör gibi dev yapıtlarıyla Charli Chaplin, Kavel direnişini dizelerinde ölüm süzleştiren Hasan Hüseyin, geçtiğimiz günlerde yaşamını yitiren sinemacı Nona, İspanya İç Savaşını bir tuvalde tüm vahşetiyle bize yansıtan Picasso, Bir Anarşistin Kaza Sonucu Ölümü adlı oyunuyla ve daha nice oyunlarıyla Dari Fo, Ölümleri Anılara seslenen Pablo Neruda, dünya dönüyordiyen Galile, damarlarında serumu deneyen Maria Curie ve ikinci dünya savaşında Hitler faşizmini dize getiren yedisinden yetmişine tüm Sovyet insanların eserlerinde ölüm süzleştiren Cengiz Aytmatov... Ve ele alamadığımız niceileri.

Konferansın üçüncü gününe tüm bu değerlerimizi zenginleşmiş olarak geçtik ve zenginliklerimizi anlatmaya devam ettik. Çünkü bir günlük oturumlara sığdıramadığımız bize yol gösteren-

leri. "Söylemenin en iyiyolu yapmaktır" diyen Jose Marti, muhteşem tarihiyle Bolşevik Tiyatrosu, bilim adamı Tesla, pair Eluard, türlerin kökenini başm az bir şekilde ortaya koyan Darwin, ve tüm bunların sonunda Hegel'den Marx'a bir değerlendim e.

Konferansın ikinci gününün akşamında Tiyatro Simurg bizimle beraberdi. Yeni hazırladıkları "Sivas Yandı 15 Yıllık" adlı oyunlarını bizimle paylaşmak için konferansımıza katıldılar. Kibele ananın tanıklığında Sivas ve çevresinde tarih boyunca yaşanan katliamlara tanıklık ettik. Kibele ana bize 2 Temmuz katliamının bir tesadüf olm adığını, nice Sivasların tarih boyunca yapıldığını ve önemli olanın bunların bir daha yaşanmaması olduğunu gösterdi. Oyunun sonunda yaptığımız sohbetlerle birbirimizi zenginleştirdik.

Ayrıca Darwin'i anlatmak için görev alan Ekin-Sanat çalışmamızın Darwin'i anlatmak üzere biyolog bir arkadaşımızı konferansa davet ettik. Arkadaşlarımızdan dolayı bir kez daha tepekkürediyoruz.

Dördüncü ve son güne geldiğimizde ise Ekin-Sanat mücadelemizde bizimle birlikte olan olumlu ve olumsuz insan örneklerini paylaştık, olumlu değerlerimizi yeniden andık, olumsuzlukları hatırladık, insan ilişkileri konusunda neler yapmamız gerektiğini konuştuk. Son gündem olarak "nereye gidiyoruz" dedik ve bu sonuçları çıkardık: 5 yıldır yapılan konferansların sonucunda nitelik olarak gelişen ama nicelik olarak geriye düşen bir alan çalışmamızın olduğu ve nicelik sorunun çözümü için çalışmamız gerektiği; örnek bir çalışmaya olarak görülen Önsöz Ekin-Sanat edebiyat dergimizin daha fazla insana ulaşmamızı, niteliğinin korunmasını ve yükseltilmesi için yaygın kurulunun geliştirilmesi; Ekin-Sanat kurumlarının yazın bir komite aracılığıyla yönetilmesi, ve merkezi olarak denetlenmesi; üretmeye dönük çalışmaların yapılması, oyunların yazılması, belgesel çalışmaların yazılması, kitapların yazılması, fotoğraf sergilerinin yazılması, müzik gruplarının yazılması ve emekçilerin grevlerinde, eylemlerinde, atölyelerinde, sendikalarında... yani onların yaşamının her alanında yer almamız; tüm bu çalışmalarımızın gelecekte dönemle bütünlükte olması için arşivlenerek korunması; Ekin ayında yapılacak olan 20. Yılı etkinliklerinin 17 Ekim tarihinde başlaması ve ardından birdizi etkinliklerle TÜYAP Kitap Fuarında devam ettirilmesi kararına bağlanarak konferansımızın sonuçlandı.

Konferans kapanışında bir sürpriz bizi bekliyordu, dört gün boyunca fotoğraflarımızı çeken, en zor işlerden biri olan mutfak sonum luluğunu alarak bize lezzetli yemekler hazırlayan yoldaşlarımızın bir de sürprizi vardı. Konferansın fotoğraf karelerinde donup kalan anılarını bize yeniden kendileriyle canlandırdılar. Tüm katılımcıların büyük bir ilgiyle izlediği slaytların ardından yüzümüzü büyük bir tebessümle, 6. Konferansımızda buluşmak üzere ayrıldık.

Ayyıldoğ Sanat Merkezi Emekçileri

KADIKÖY MİTINGİ

Sivas katliamının üzerinden 15 yıl geçti. 15. yılında Sivas katliamı birçok ilde lanetlenildi, eylemler gerçekleştirildi, işçi ve emekçiler, alevi inancına sahip insanlar öfkelerine alanlara tapındı.

Bu eylemlerden birisi de İstanbul'da, bir miting beklende gerçekleştirildi. İstanbul'da gerçekleştirilen mitinge Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri, devrimci örgüt ve partiler, sendikalar katıldı. M. Mücadele Birliği Platformu ise "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Fasizm e Karşı Savaşta / Mücadele Birliği PLT." pankartıyla eylemde yerini

aldı.

İlk olarak saat 16:00'da TepeNautilus önünde toplanılmaya başlandı. Ardından kitlenin toplanmasıyla birlikte saat 17:30 civarında yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca Mücadele Birliği imzalı bildiriler yodun bir şekilde dağılırken, bolca kuplamalar yapıldı. Yine yürüyüş güzergahı boyunca duvarlara "Fasizm e Karşı Birleşik Kitle Devrimci Piddet / DÖB", "Devrim için Yeri / Mücadele Birliği", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak / Leninistler" yazımlarının yapıldığı görüldü.

Yaklaşık bir saat süren yürüyüş boyunca "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Fasizm e Karşı Savaşta", "Yapasın Halkların Mücadele Birliği", "Sivas'ın Katili Fasist Devlettir", "Fasizm e Karşı Silah Babına", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Bey Em eğin Olacak", "Sivas'ın Unutma Unutturma" sloganları atıldı.

Tüm kitlenin alana girilmesiyle birlikte miting ilk olarak saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun hem en ardından konuşmalar yapıldı. İlk konuşma PSAKD İstanbul Şubeleri adına yapıldı. Yapılan konuşmada Sivas katliamı lanetlenirken; "Katliam devletin ve güvenlik güçlerinin gözetiminde gerçekleştirilmiştir. (...) Katliamı gerçekleştiren zihniyet binlerce iktidardadır. (...) Madımak'ta müdahale edenler, Taksim Meydanı'nda işçi ve emekçilere saldırı yapıldı" denildi.

Yapılan konuşmaların ardından müzik grupları sahneye çıktı. Müzik gruplarından sonra miting sona erdi. □

MÜCADELE BİRLİĞİ

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Üretim araçlarının özel mülkiyeti toplumu sınıflara böldü. İçinde yaşadığımız toplum sal sistem sınıfı, sömürücü kapitalist sistemdir. Kapitalist sistemin egemen sınıfı burjuvazidir. Burjuvazi, egemenlik aracı olan devlete dayanarak işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar üzerinde baskı kurar, onları ezerek sömürür.

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Üretim araçlarının özel mülkiyeti toplumu sadece sınıflara, sınıflara, uluslara, dinlere, inançlara bölmeyi değil, mezheplere, tarikatlara da böldü. Bölünen emekçi kitleler güçsüz ve takatsiz kaldılar. Bütün zenginlikleri ve güzellikleri yaratmalarına rağmen bunlardan yoksun bırakıldılar. Böylece baskı altında tutulabildiler; ilklerine kadare zillip sömürdüler; apaçık horlandılar ve sonunda yavaş yavaş kovuldular!

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Din tüm uygarlık tarihi boyunca egemenlerin egemenliklerini sürdürdü, toplumları baskı altına almaya ve sömürme aracı oldu. Halkları aldatmanın naif yolu oldu.

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Din bir araçtır. İnsanları eğim, örgütlemeye ve yönetmeye aracıdır. Açıkça egemenlik, servet ve sefahattir. Bu nedenle peygamberler tanrıların elçisi oldular. Bu nedenle kralları tanrıların yeryüzündeki temsilcisi olarak ilan ettiler kendilerini, bu nedenle bu anda biz Osmanlı'dan sonrakilerin "dinibütün" hükümetle yönetiliyoruz.

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Cumhuriyet tarihi boyunca hiçbir hükümet dini bu kadar açıkça "istismar" etmemiştir. Halkların yüzü inançlarının iç bu kadar açıktan sermayeye dönüştürülmüştür. Geçmiş Kürt ulusuna, Alevi inancına sahip insanlar, Osmanlı'dan günümüze tarih boyunca hep apaçık horlandılar, baskı ve katliamlara uğratıldılar. Aleviler teokratik Osmanlı monarşizminden gördükleri din baskısıyla cumhuriyetin sahte laiklik ilkesine sarılmayı evlerinin bir duvarına Hz. Ali'nin diğerine "Atatürk'ün" resmini asmışlardır. Sanmışlardır ki TC laiktir... laik olacak... Oysa TC devleti hiçbir zaman laik olmamış her zaman bir din devleti olmuştur. Ve Alevilerin kaderi hep Kürt ulusunun kaderi ile kesim; ne zaman ki Kürtler ulusalkimliğine, Aleviler inançlarına sahip çıkmış, TC tarafından kıyım uğratılmışlardır. Dersim, Çorum, Sivas, Malatya ve en son Madımak katliamlarının en somut kanıtları olmuştur.

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Emperyalist-kapitalist sistem donuk bunalımını yapıyor. TC devleti tarihinin en derin bunalımını yapıyor. Devleti elinde bulunduran tekeller kendi aralarında büyük bir kavgaya tutuşmuş durumdadır. Ve her biri bu kavgada emekçi halkın Alevi inancına sahip insanların kendilerini çekmeye çalışıyor. Ve yer geldiğinde bir bu kalemin gibikendilerini sizdenmiş gibi göstermeye uğraşmaktadırlar. Birlikçi tekeller TC devletini emperyalist devletlerin ihtiyaçlarına göre biçimlendirmek istiyorlar. TC'ye uygulanan ekonomik ilhakı sonuna kadar sürdürmek istiyorlar. Emperyalist efendilerine upaklıkta birbirleriyle yarışıyor, birbirlerine giriyorlar.

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Ne din, ne ulus, ne inanç birliği sınıf birliğinden, sınıf kardeşliğinden daha güçlü, daha kapsayıcı ve daha gerçektir. Ne din, ne inanç kardeşliği, sınıf kardeşliğini kapsar. Ulus kardeşliği de böyledir. Ayrıca temel sorun din sorunu da değildir. Temel sorun; emekle sermaye arasındaki uzlaşmaz sınıf çıkarlarının yol açtığı sınıf savaşını kazanma sorunudur. Bunun için burjuvazi her yolu mübah sayarak iç savaşını kazanmak istiyor...

Alevi İnançına Sahip İşçiler, Emekçiler

Ayrıca uyanık, harekete geçmeliyiz. Sınıfsızlık bir tarafa bırakarak burjuva oyunları boşa çıkarmak için: Türk, Kürt, Arap, Ermeni, Laz, Çerkez tüm milliyetlerden kadın ve erkekler, Alevi ve Sünni inancından insanlar, yaşlılar, gençler birleşmeli ve tüm kötülüklerin kaynağı kapitalizm iyiyi almalı. Ancak kapitalist sisteme son verip, kendi iktidarını yazı kurduğumuzda gerçek anlamda özgürleşip mutlu olabiliriz. Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı için devrimin saflarında birleşmeli ve mücadeleyi yükseltmeliyiz. □

SİSTEMİN ÇÖKÜŞÜ VE YÜKSELEN DEVİRİM

Türkiye’de tekeli kapitalist sistem hangi aşamada bulunuyor ya da tarihin hangi uğrak noktasından geçiyor? Bu önemli soruya doğru ve net bir yanıt vermek için, yöntemin okur üzerindeki itici etkisini gözle alarak, bir aktarımda bulunarak başlamak istiyoruz:

“Geleneksel bu aşamada ağır bir yıkım sürecinin bütün iparetlerini vermeye başlayan Türkiye’de hükümet aciz, çaresiz ve tahripkar, temel kurumlar yıpranmış, hırpalanmış ve endişeli, siyaset yorgun, tıkanmış ve inatçı, hukuk zedelenmiş, güç kaybetmiş ve öfkeli, azim illettin ise gergin, yoksul ve ümitsizdir. Ülke yönetiminin kontrolünden çıkmış, devleti ayakta tutan temel dinamikler olan yasama, yargı ve yürütme arasındaki rabıta ve denge kaybolmuş, birinin diğerine tahakkümünü arzulayan taraflar birbirlerini ortaya çıkarmaya başlamıştır.”

“Küçük bir kıvılcımın büyük sosyal ve siyasal olaylara neden olabileceği bu çok hassas ve son derece kritik ortamda, Türkiye derinden ve sinsi bir bölünme ve ayrışma ortamının bütün iparetlerini vermekte, tıpkı ömrünü tamamlamak üzere olan bir köhne ülkenin fetret döneminin emarelerini göstermektedir.”

Bu sözler kime ait dersiniz? Bir sosyal reform istemiyor mü? Düzenin yırtılışını söküp atarak reformlarla yamayabilmeye hayaliyle yapayanların ağzından böyle tespitler duymak olacak mı? Bir oportünisteye ait olabilir

mü? Bunların içinde olduğunu düpünseler de tekeli kapitalist düzenin hala sapsağlam, devrimin ise uzak bir geleceğin sorunu olduğunu iddia edenlerden bu sözleri duymak beklenemez mi? Papırtıcı olacak ama yukarıdaki sözler fabist bir partinin genel başkanına, Devlet Bahçeli’ye ait.

Papırtıcı ama gerçek. Varlık nedeni tekeli kapitalist egemenliği ayak bileklerine kadargelen kan gölü pahasına korumak olan fabist partinin genel başkanı, Türkiye’nin içinde bulunduğu durumu ve geçmişte olduğu süreci bir sosyal reform isteniyorsa da bir ortalama sol hareketin ağzından asla duyulamaz bir açıklıkla ortaya koyuyor. Bu fabiste göre korumakla mükellef olduğu burjuva toplum “ağır bir yıkım sürecinin bütün iparetlerini vermeye” başlamış, “hükümet aciz, çaresiz ve tahripkar, temel kurumlar yıpranmış, hırpalanmış ve endişeli, siyaset- buphesiz burjuva siyaset- yorgun tıkanmış ve inatçı”, burjuva diktatörlüğün örtüsü olan hukuk “zedelenmiş, güç kaybetmiş ve öfkeli”, halk ise “gergin, yoksul ve ümitsizdir”.

Bunlar önemli saptamalardır. Ama bu saptamaların fabist bir partinin genel başkanından tarafından yapılmış olması onların önemini azaltmıyor, aksine artırıyor. Çünkü bu sözler, devletin, sistemin, burjuva sınıfının, devlet kurumlarının durumu yakinen en iyi bilen az sayıdaki adamdan birine aittir. Devletin en

temel kurumları arasındaki ilişkiyi adam böyle tanımlıyor: “devletiyakta tutan temel dinamikler olan yasama, yürütme ve yargı arasındaki rabıta –yani bağlantı- ve denge kaybolmuş” Bir politik krizi tanımlamak için bundan daha iyi ifade olabilir mi?

Fakat daha bunlar bir şey değil. Devletin, tekeli egemenliğinin, burjuva toplumun durumunu yansıtan çok daha çarpıcı ifadeler var. Böyle: “Küçük bir kıvılcımın büyük sosyal ve siyasal olaylara neden olabileceği bu çok hassas ve son derece kritik ortamda, Türkiye derinden ve sinsi bir bölünme ve ayrışma ortamının bütün iparetlerini vermekte, tıpkı ömrünü tamamlamak üzere olan bir köhne ülkenin fetret döneminin emarelerini göstermektedir.” Demek ki, Türkiye küçük bir kıvılcımın bile büyük sosyal ve siyasal olaylara neden olabileceği bir süreçten geçiyomuş. Devrimi uzak bir geleceğin sorunu olarak görmekte ısrar edenler bu tespitten ne anlarlar acaba? Ya Türkiye’nin fetret dönemini yapayan köhne bir ülke olduğuna dair sözlerle ne derler acaba? Devrimin artık bir propaganda konusu olmaktan çıkıp pratik politika sorunu haline geldiğini anlamaları için daha ne gerekiyor?

Evet, Türkiye tekeli kapitalizmi, ömrünü tamamlamak üzere olan köhne bir düzendir. Osmanlı mparatorluğunun “iktidarsızlık” süreciyle benzeptirirsek fetret döneminin yapıyor diyebiliriz. Tekeli kapitalist düzen tarihsel gelişiminin bu aşamada olduğunu her gün binlerce olayla, somutolgıyla gösteriyor. Leninist Parti, Türkiye’deki kapitalist sistemin bu aşamaya geldiğini uzun süre önce bilimsel tahlilleriyle ortaya koymuştu. Tekeli kapitalist sistem bu noktaya bir günde ya da bir yılda gelmedi. Aksine, bugünkü çöküş, uzun yıllara dayanan bir gelişimin sonucudur ve bütün bir kopullar toplamı tarafından hazırlanmıştır. Başka bir ifadeyle, bugün karışımın yazı çıkmazına bir neden değil bir sonuçtur ve bu sonuç tekeli kapitalist sistemin bütün bir tarihsel gelişimi tarafından hazırlanmıştır. Türkiye tekeli kapitalizmi, gelişiminin sınırlarına gelip dayan-

m ıp, gelişme dinamikleri ortadan kalkm ıptır. Bir toplum sal sistem in gelişme dinamiklerini yitim esionun artık tarihsel varlığının inip çizgisine geçtiğini anlatır. Öm rünü tam am lam asý ya da dağım ayý, çöküpü ifade eden, bu inip çizgisinin kendisidir. Türkiye'nin tekelci kapitalist sistem i uzun yıllardır bu inip çizgisine geçm ip bulunuyor.

Đimdi sonum asý gereken soru budur: Tekelci kapitalist sistem bu inip çizgisinin neresinde? Eđer bir toplum sal sistem küçük bir kıvılcım ın bile büyük sosyal ve siyasal olaylara yolaçabileceđi bir noktaya gelm ipse, demek ki, o toplum sal sistem inip çizgisinin sonlarına dođnu yaklađm ıptır. Türkiye'de küçük bir kıvılcım ın büyük sosyal ve siyasal olaylara yol açtıđının sayısız örneđi var. 1995'te yapıly bir adam ın öldürülm esinin Gazi ayaklanm asýna yolaçm asý, New roz ve 1 M ayıs kutlam alarının savađ havasında geçm esi, Hrant Đink'in katledilm esinin yüzbinlerce insaný sokađa dökm esi akla ilk gelen örneklerdir. Bunlara, sistemin sürekli bunalım üretm esi, toplum un sürekli bir kargađa ortam ı içinde bulunm asý, egem en sınıfın hem kendi içinde hem de toplum un ezici bir kesim iyle sürekli bir savađ halinde olm asý, özel m ülkijete yönelik saldırıların -hırsızlık, gasp, mafya, çeteleşm e vb vb bunlara dahildir- artm asý, sistemin artık sadece açık zor yöntem leriyle ayakta durabiliyor olm asý gibi som ut olgularý eklem ek lazım .

Bütün bunlardan, öm rünü tam am lam ak üzere olan tekelci kapitalist sistemin kendiliğinden dağıyıp gideceği sonucu çıkar m ıy? Elbette böyle bir sonuç çıkarılam az. Kapitalist sistem ve burjuva egem enlik, kendisini devirecek güçler sahneye çıkıp ta-

rihi görevlerini yerine getirm edikçe en um utsuz durum dan bile bir çıkıp yolu bulur ve ayakta kalırlar. O halde, yukarıdaki tespitten bu iki önemli sonucu çıkarabiliriz: Birincisi, ana hatlarıyla koyduğumuz kopullar toplum ý bir toplum sal devrim için ortam ın son derece elverişli olduğunu gösteriyor. İkincisi, Türkiye tekelci kapitalizm ibundan böyle bir toplum -sal devrim le yıkılana kadar bunalım -dan bunalım a, krizden krize yuvarlanıp duracaktır. Đüphesiz bunu, kendisiyle birlikte toplum u da yıkıma doğnu sürükleyerek yapacaktır.

Kopullar bir toplum sal devrim için son derece elverişli ise, devrim ci kom ünist güçlerin tek ve birinci hedefi burjuva egem enliği toplum sal bir devrim le yıkıp iktidarý ele geçirm ek olm akıdır. Devrim ci kriz ortam ında devrim e yapılabilecek en büyük ihanet, burjuvaziye ise en büyük hizmet iktidar hedefini bir kenara koyarak burjuvazinin kanatlarından birinin yanında yer alm aktır. Sosyal reform istler sem aye sınıfı içindeki "Ergenekon" tepşim esinde tam da bunu yapıyorlar. Kim isi "Cum huriyet tehdit altında" diyerek, kim isi ise, "dem okrasiye sahip çıkm a" bahanesiyle, doğrudan ya da dolaylı yöntem -lerle, kitleleri bu ya da bu burjuva fraksiyonun kuynuğuna takm aya çalıyıyor. TKP ve ÖDP devrim e ihanetin, burjuvaziye hizmet in bu iki biçim inin tipik örnekleridir.

Bunlardan birincisi, "em peryalizm e karşı Cum huriyeti savunm a" maskesi arkasında faşist devlet savunuculuğuna; ikincisi "darbeye ve darbecilere karşı dem okrasiyi savunm a" bahanesiyle düzen savunuculuğuna soyunm ıptır. Bunlar karşı kutuplarda yer alıyor görünse de, gerçekte, devletin ve düzenin korunm asý, savunulm asý noktasında

kardeşleşıyorlar. Geçerken belirtelim ki, oportünist hareket, sosyal reform istler gibi burjuva kanatlardan birinin yanında doğrudan yer alm asa da, iktidar hedefini uzak bir geleceğe erteleyerek sosyal reform istlerle aralarındaki sınıf çizgisini muğlaklaştırıyor.

Bugün "Ergenekon" adý altında karşın ıza çıkan, yarın başka bir biçim altında karşın ıza çıkacak olan burjuvazinin iç kavgasında proletarya izlem esi gereken politika kendi bağım sız sınıf çizgisidir. Devrim ci durum kopullarında proletaryanın bağım sız sınıf çizgisi, her peyden önce devrim in pratik politika sorunu olarak ele alınm asını, iktidarın ele geçirilm esinin birinci temel hedef olarak öne koyulm asını gerektirir. İpçi sınıfına ve diğer em ekçi sınıflara, ne olup bittiğini anlatm ak yetm ez, onlara neyi nasıl yapacaklarını, hangi devrim ci am açlar için savağmaları gerektiğini, ele geçirildiğinde zincirin hangi temel halkasının kendilerini gerçek kurtuluğa götüreceğini de gösterm ek gerekir.

Devrim in bir propaganda konusu olm aktan çıkıp pratik politika sorunu haline geldiđini uzun süre önce tespit eden Leninist Parti bütün em ekçi sınıflara ve Kürt halkına politik iktidarý ele geçirm eden yapam sal hiçbir sorunlarını çözem eyeceklerini; bu nedenle bütün güç ve enerjilerini politik iktidarın ele geçirilm esi am acýna hasretm eleri gerektiđini gösteriyor, anlatıyor.

Burjuvazinin iç kavgasının bidetlenm esi devrim in olanaklarını kat be kat artıym ıptır. Am a bir kez daha vurgulam akta yarar var: Devrim in olanaklarının artm asý onun kendiliğinden sökün edip geleceği anlam ýna asla gelm ez. Buna karşı, kitlelerin Leninist Parti'nin program

SARIGAZI'DE 2 TEMMUZ ANMASI

3 Temmuz'da İstanbul'un emekçi semtlerinden biri olan Sarıgazi'de, 2 Temmuz Sivas Katliamı yürüyüşü ve anması yapıldı.

Mücadele Birliği Platformu, DHP, DTP, ODAK, Partizan, AKA-DER ve ESP'nin düzenlediği bu eyleme, BDSP de destek verdi.

İlk olarak saat 19:30 civarında Demokrasî Caddesinin sonundaki Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanan aya bağlandı.

Mücadele Birliği Platformu olarak saat 19:00 civarında Demokrasî Caddesinde "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizm e Karşı Savaşta / Mücadele Birliği PLT" yazılı pankartın yazı ve üzerinde Deniz Gezmiş'in silüetinin bulunduğu kırmızı bayrakların yazı açarak Vatan İlköğretim'in önüne kadar sloganların yazı yürüdü. Yürüyüş boyunca: "1993'te 35 aydın yaz, insan yaz katledi. Bu özgürlük mücadelemize, devrim ve iktidar mücadelemize karşı yapımın bir katliamdır. Ne zaman Alevi inanışına sahip insanların yazı başka bir sa, ne zaman devrim dese, burjuvazi hep korkmuş ve faşist devlet katliamlara girişmiştir. Bu onların devrimden korkusunun en açık göstergesidir. Halkın yazı bugün yapılan 2 Temmuz eylemine destek verin" şeklinde yapılan ajitasyon konuşmaları Sarıgazi halkı tarafından alkışlarla desteklendi ve çevrede bulunanlarda olumlu tepki yarattı.

Ardından tüm kitlenin toplanmasıyla birlikte yürüyüşe bağlandı. Nazım Hikmet Parkı'na kadar yapılan yürüyüşte en önde üzerinde "2 Temmuz'u Unutmadık Unuttum a-yacacağız / AKA-DER, DHP, DTP, ESP, Mücadele Birliği PLT, Partizan" yazılı ortak pankartı taşıdı. Yürüyüş yaklaşık bir buçuk saat sürdü. Bizler Demokrasî Caddesinde sloganların yazı yürürken Sarıgazi halkı da tüm devrimcileri alkışlarla destekledi. Eyleme büyük bir ilgi ve destek vardı. Yürüyüş yaparken bir ara kitlenin önünde jandarmaların tarafından kesildi. Yürütme heyetlerini söylediler, fakat kitlenin tepkisi ve bu durumu halkın alkışla protesto etmesi üzerine jandar-

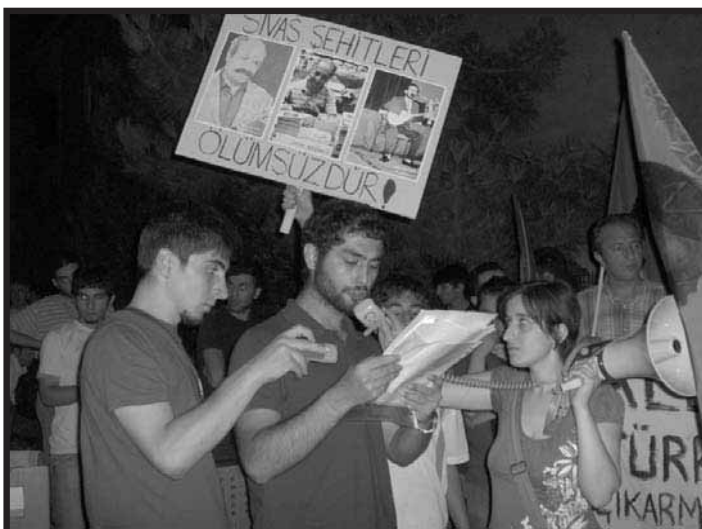
ma tası taraşı toplaş kaçmak zorunda kaldı. Böylece bir kaç dakikada duraksayan yürüyüşümüz devam etti. Yol boyunca "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizm e Karşı Savaşta", "Faşizm e Karşı Silah Başına", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Yapasın Halkların Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Em eğin Olacak" sloganların yazı yürüdü.

Yürüyüş Nazım Hikmet Parkı'nda son buldu. Parka gelince tüm siyasetler pankartlarıyla çember oluşturdular. Bu arada saat 21:00'ü geçiyordu. 2 Temmuz anması saygı duruşuyla başladı. Saygı

duruşunun hem en ardından ortak basın metni okundu. Okunan metinde: "Tarihi ezilen ve sömürülen kitlelere karşı katliamların tarihi olan TC. devleti, gerçek yüzünü bundan 15 yıl önce bir kez daha gösterdi. Pir Sultan Abdal etkinliklerine katılmak üzere Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir tarafından gelen devrimci, yurtsever, işçi, emekçi, aydın ve sanatçılara planlı bir şekilde saldıran devletin kullanıp ve desteklediği dinci faşistler, 35 insanı tek bir sesleri epliğinde diri diri yaktılar. (...) Sivas katliamı bir tesadüf değildir. Bizzat devlet tarafından planlanan, örgütlenen ve onun desteklediği faşistler tarafından sahnelenen bir katliamdır. Ekonomik politik krizle sarsılan egemen güçler, kendisini toparlamak, ayakta kalmak ve harekete geçen kitlelere gözdağı vermek için katliamlara başvurmuşlardır. Bu katliamla işçiler, emekçiler ve Kürt ulusu yabancı değildir. Bizler bu katliamı Dersim'den,

Ardından, 1 Mayıs 1977'den, Maraş ve Çorum'dan tanınmaktayız. Bizler bilincimizde halen capcanlı duran Dığor, Gazi, 19 Aralık, Demirdinli ve Malatya katliamları ve Hrant Dink'in katledilmesiyle yaşamaktayız. Sivas katliamı, bu katliam politikasının başka bir adıdır. Egemen güçler bu ve benzeri katliamlara başvururken, kim zaman sivil faşistleri, kim zaman ise Hizbullah adıyla kendiyaratmış ve gündeme soktuğu savaş örgütlerini aracılık olarak kullanmaktadırlar. Ve bu savaş örgütlerine kim zaman da devlet karşılığı görünüşü vererek, kendi katliamı yüzünü örtmeye kalkmaktadırlar. Hatta Kürt ulusu tarafından suçüstü yakalandığı Demirdinli örneğinde de olduğu gibi birtada devletin bir suçu olmadığını, onun içinden çıkan ferdi ve hassasiyetleriyle davranan çocukların devlete zarar verdiğini söyleyerek, gerçekleri ters yüz etmeye çalışmaktadırlar. Devletin içinde kötü çocuklar aramaya gerek yoktur. Planlayan da, uygulayan da, katleden de devlettir. (...) Kendi onurumuz ve her gün daha fazla elimizden alınan geleceğimize sahip çıkmak için, kurtuluşumuzun sağlayacak olan devrim ve onun yolundan elde edeceğimiz özgürlüğümüz için örgütlenmeli, mücadeleyi büyütmeliyiz. Tarihte hiçbir acı ve katliam yanısız kalmamış, er veya geç hesabı sorulmuştur. Sivas Katliamının da hesabı sorulacaktır" denildi.

Açıklamanın ardından semah gösterisi yapıldı. Semah gösterisi büyük bir ilgiyle izlendi. Daha sonra programımız dinletisiyle birlikte sona erdi.

GAZİ HALKI SİVAS'I UNUTMADI!

2 Tem m uz 1993'te, Madım ak Ö telinde, yakılarak katledilen 35 aydın ve sanatçıyanım ak için, 29 Haziran akşam ı ortak bir anım a etkinliği düzenledik. Ç eptili sosyalist yapılar olarak ortak bir platform kurduk. Platform olarak etkinliğin duyurusunu yapm ak am acıyla Gazi Mahallesinin m erkezi noktalarına "Sivas, Maraş, Ç orum , Gazi, 19 Aralık, Dem dinli... Katliamlar Sürüyor, Hesabın Soracağız" yazılı ozalitler yapıldı. Kahve konuş m alarıyla etkinliğim ize çağ ırılar yapıldı. 29 Haziran akşam ı saat 19:00'da eski karkolda toplandı. Buradan etkinliğim izi yapacağım ız alana doğru yürüm eye başladık. Yürüyüp yaklaşı k olarak 1000 kişi katıldı. Yürüyüp boyunca Sivas'ta yakılarak katledilen aydın ve sanatçıların resimleri taşı ndı. "Katil Devlet Hesap Verecek", "Sivas'ı Unutma, Unutturma", "Fabizm i Dö ktü dü Kanda Boğacağız", "D ün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta Ç özüm Fabizm e Karşı Savapta", "Sivas Behitleri Ö lüm süzdür" sloganlarıyla etkinlik alanına kadar yürüdük. Etkinlik, Sivas'ta ve devrim m ücadelesinde ö lüm süzlepenler adına saygı duruş uyla başladı. Daha sonra apağıdaki m etin platform adına okundu:

"2 Tem m uz 1993. Sivas. Dört bir taraftan gelen aydınlar, sanatçılar Dördüncü Pir Sultan Abdal Penliği' için Banaz'da bir araya gelm işt i. Amaç ları bozuk dü zende sağlam ç ark olunm az' diyen Pir Sultan'ın m aktı. Sazla, sözle, sem ahl a. Kim senin sence hazırlanan katliam dan haberi yoktu. Hız ır Papa pusundaydı. Festival olağan pek linde devam ederken Sivas sokaklarını ı ö renç bir uğultu sam aya başladı. Dinci fabistler, devletin desteğinde ve yönlendiriciliğinde Sivas sokaklarını ı doldur m aya başladı. Bahaneleri hazırdı. Allahsız Aziz Nesin'i Sivas'tan kovm ak. Oysa asıl am aç Pir Sultan'ı bir kez daha asm aktı. Darağacı bu kez Madım ak'ta kuruldu. Alev ve dum andan oluþ an bir darağacı. 35 can, 35 aydın, 35 sanatçı burada diridiri yakıldı. 35 insanın ız yanarak can verdi.

Sivas katliam ı bir tesadü fdeğildi. Sivas katliam ı devlet tarafından planlanan ve örgütlenen, dinci fabistler eliyle sahnelenen bir karşı devrim hareketidir. Fabist devlet iþç iler, em ekç ilerne zam an ayağa kalksa katliamlara baþ vur m uþ tur. 1 Mayıs 1977'den, Maraş'tan, Ç orum'dan, Lice'den, Gazi'den, 19 Aralık'tan, Dem dinli'den bu yana gerç ek budur. Türkiye ve Kürdistan'ın yakın tarihi katliamlarla doludur. Ekonom ik-politik krizle sarsılan ege m en sınıflar, düzenlerini ayakta tutabilm ek, toplum a göz dağı verm ek am acıyla bu katliamlara baþ vurdu, baþ vur m aya devam ediyor.

Devletin diğer bir am acıda toplum da yapay bir Alevi-Sünni karşı lığı yaratarak iþç ileri ve em ekç ileri bö m ekti.

Aralarına abım az duvarlar dikerek onları güçsüz bırak m aktı.

Gazi halkı,

Am acın ız Sivas'ı anlam aktı. Sivasları bir daha yapam am aktı. Aynı acıların bir daha yapam am ak için dü þ m anın ız iyi tanın alı ız. Ö fke m izi, kinim izi doğru hedeflere yönelm eliyiz. Acıların ızın kaynağı, özgürlü dü m üzün dü þ m anı fabist devlettir. Kürt-Türk, Alevi-Sünni hangim illetten, hangi mezhepten olursa olsun bütün em ekç iler fabizm e karşı birleş m elidirler. Geleceğim izi güvence alı na alm ak istiyorsak özgürlü dü m üzün dü þ m anı, gericiliğin kaynağı fabist devleti yoketm eliyiz. Sınıfsız, sö m ürsüz, barış ç ıl bir dünya kum alı ız."

Metin okunduktan sonra sırasıyla, Grup Filiska, Bektaş Sarıatep, Ö nder Babat Müzik Topuluğu, A lın teri İ þç i Korosu sahneye ç ıktı. Etkinlik GOP İ þç i Platform u'nun hazırladığı piirdinletisi ve sinevizyon gösterisiyle son buldu.

GAZİM ÜCADELE BİRLİĞ İ PLATFORM U

SİVAS'I UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ...

2 Tem m uz 1993... İ þç i ve em ekç ileri ve onun öncülerini sindim ek, halklara göz dağı verm ek için fabist devlet tarafından bir katliam tezgahlanm ıptı. Madım ak'ta yanan 35 can bize þ unu gösterm iþ ti. Sem aye sınıfsız iktidarın ı konum ak için hiçbir ö renç likten kaçın m ayacaktı.

İ pte bu gerçeği iþç i ve em ekç ilere bir kere daha hatırlatm ak için, 2 Tem m uz günü alanlardaydı. Ç eptili dem okratik kitle örgütlerinin düzenlediği m iting "Sivas'ı Unutma Unutturma M ücadele Birliği Platform u" yazılı pankartın ız ve "M araş'ın, Sivas'ın, Gazi'nin Katili Sem aye Devleti", "Sivas'ı Unutma, Unutturma", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Sivas'ta Ö lüm süzlepenler Onurum uzdur", "Yapasın Halkların M ücadele Birliği", "Fabizm i Devrim le Yıkacağız", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İ ktidar, Herþ ey Em eđ in Olacak" sloganların ızla katıldı. Copkum uz, dinç duruş um uz, sloganların ız gür haykırdık ız, eylem in sonuna kadar hiç deđiþ m eyen kararlılığın ız pek çok insanı etkiledi. Fotoğrafın ız ç ekenler, pankartı tutup bizim le fotoğraf ç ektirenler oldu.

Eylem 5 Tem m uz'da Bomova'da yapılacak olan "Yoksulluğa ve Zamlara Hayır" m itingine çağ ır ı yapılarak sonlandırdı.

FABİZM İ DEVRİM LE YIKACAĞIZ!

İ zmir M ücadele Birliği Platform u

KATLIAMIN YILDÖNÖMÜNDE SİVAS'TAYDIK

Özgürlük simgesi Pir Sultan Abdal'ın anma etkinliğine katılan, yozluğu, çürüm üplüğü dayatan burjuva sanata karşı, toplumsal gerçekçi sanat anlayışı ile insanları ileri taşıyan, devrimci-demokrat 35 aydın ve sanatçının 2 Temmuz 1993'te, Sivas'ta, Madımak Oteli'nde yakarak katlettiler.

"Her peşim izi elim izden alabilirler. Ama türkülerim izi almazlar" diyordu Salvador Allende. Öyle de oldu. Her peşim izi almaya, yok etmeye çalıştılar. Ve gerçekten de türkülerim izi silmediler hafızalardan. Ateşe verdiler, bedenlerim izi yakdılar, ama türküler o alevlerin bizlerde uyandırdığı hınçla daha da güçlü, güçlendi.

Katliamın 15. yılında onbinlerce insan Sivas'ta katliamı protesto etmek için sokaklara döküldü. 35 aydın ve sanatçının yanarak can verdiği katliamın unutulmadığı ve çözümün faşizme karşı savafta olduğu bir kez daha vurgulandı.

Bizlerde Antep Aydınlık Sanat Merkezi olarak Önsöz dergilerinin izi ve Sanat Merkezinin izi taşıyan broşürlerle Sivas'ın yolunu tuttuk. Yol boyunca otobüste sürekli arımlarla ve ezgilerle, katledilen aydın ve sanatçıların izini anmasıyla başladı. Sabahın erken saatlerinde Sivas girişinde polis barikatı karşıladı bizi. Özel hareket timleri ve çevik kuvvetlerle Sivas girişine yaklaşmak yapılmadı. Kimlik kontrolü ve bekleyişin ardından yola devam ettik. Bütün illerden ve yurt dışından gelen insanlar çöğ gibi büyük bir kitle oluşturdu.

Saatler 11:00'ü gösterdiğinde büyük yürüyüş başladı. Yaklaşık 30.000 kişinin katıldığı yürüyüşte yol boyunca sürekli "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Tek Yol Faşizm e Karşı Savafta", "Sivas'ın Ateşi Sönmez", "Madımak Müzesi Olmalı" gibi sloganlarla faşizm ve kapitalist sisteme öfkelerini haykırdılar. Madımak Oteli'ne doğru yürüyüşe geçen kitleyi sürekli yol boyunca sendikalar ve demokratik kurumlar karşılayarak yürüyüşe katdılar.

Uzun bir yürüyüşün ardından Madımak Oteli'ne vardığında daha da hınçla sloganlar atılmaya başlandı. Bizlerde

yürüyüş ve miting esnasında Sanat Merkezinin izin broşürlerini ve Önsöz derginin izin taşıyan izni gerçekleştirdik. O kadar çok bir ilgiyle karşılandı ki yürüyüşte bir çok kişiyle derginin izi ve sanat Merkezinin izi hakkında oldukça olumlu diyaloglar kurduk.

Otelin önünde kurulan platformda kitle örgütleri temsilcileri ve sanatçıların konuşmaları yapıldı. Konuşmaların ve programın ardından anma saat 14:30 civarında son buldu.

**ANTEP AYDINLIK SANAT
MERKEZİ**

ADANA'DA SİVAS ANMASI

1993, 2 Temmuz'da Sivas Madımak Oteline faşist devlet ve onun gerici güçleri tarafından düzenlenen saldırıda, 35 aydın-sanatçı yakılarak katledildi ve 60'a yakın kişi de yaralanmıştı. Adana'da 2 Temmuz'da 5 Ocak Meydanı'ndan İnönü Parkı'na bir protesto yürüyüşü düzenlendi. Saat 19.00'da

"Sivas'ın Sorumlusu Devlettir! Hesabını Soracağız!" pankartı açılarak yürüyüşe başlandı. Mücadele Birliği okurları olarak kızıl bayrakların izi ve "Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta, Çözüm Faşizm e Karşı Savafta" dövizini açarak eyleme katıldık. Adana'nın en işlek caddelerinden Çakmak Caddesi boyunca sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde yürüyen kitle, "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizm e Karşı Omuz Omuz", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganları atılarak eylemin bitiş noktası olan İnönü Parkı'na geldi. Burada basın açıklamasında şöyle denildi; "Madımak'ın katliamından hesap sorulması ve o günü unutturmamak tüm devrimci-demokrat insanların görevidir. Ancak bunu yaparken katliamın sorumlularıyla kolkola olmamak, onların davet etmek alevi halkı üzerinde oynanmış istenen oyuna hizmet etmemektir. Biz böyle bir oyuna gelmeyelim diyoruz. Bir kez daha yineliyoruz ki; Sivas katliamını unutmuyoruz, unutturmuyoruz."

İnsanların izine yönelik her türlü saldırının karşısında dumaya devam edeceğiz. Değil 15 yıl, 150 yılda geçse Sivas'ın hesabını soracağız."

Basın metni okunduktan sonra, Grup Diyar'ın verdiği kısa müzik dinletisinden sonra eylem sona erdi.

**DÜN MARAŞ'TA, BUGÜN SİVAS'TA
ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAFTA!**

Adana Mücadele Birliği Platformu

YAŞIYORUM DİYE BİLMEK İÇİN

Merhaba, yüreğini devrim e adam ıp, bilincini Marksizm , Leninizm le kam çydam ıp, yarın yanağından gayrı herpeyin paylağığıyo yenedünya için yüreğinisevdaya, bilincini, bedenini savağa adam ıp, özünü kandırmayan insanlara..

Daha ne çok yazasım var onlar hakkında! En iplek yerinden kangrene tutulmuş bu dünya iplekine baktıkça daha da yazasım varanlayacağınız. Bu iplek bakın hele ezdikçe mutlu olan, yendikçe, hayatı ıskalam ıp olanlara bakıp kendini pansiyon sayanlara, ÖSS sınavına girip kazanınca kendini baparısız sananlara (ki bu sıralama yanlış; arkada kalanın intihar ettiğiyapam dan kovulmuş endişesiyle sınırkrizigeçirdiği bir yanlım a) sen öndeysen kazandı. Baparıtanın "mutluluk".

Amma ben çalıptım hak ettim .Doğru, üretenin iliklerine kadar soyulduğu, soyutlandığı, bir avuç asalak beylerin em eğin üzerine çullanıp edindikleri sem ayenin, yoz kültür ve ahlakın, eğitim inin, bu dıpları kanla dönen büyük çarkın küçük bir parçası oldun...Kendine biçtiğin misyon bu, ne büyük bir mutluluk!

Anlağığığıgı bir öğrenciyim .Öğretmenlerin fabrizm i ağılam aya çalıptığı, kız ve erkeğin birbirini nasıl tavlacaklarını pıpkince anlattığı, cinsleri metalağtı aya çalıpan, hiçbirpeye karlım ayan, dokunmuş ayan insançıklar yaratmış aya kafa yoran; bilgisizlik içinde "bilgiyi", ahlaksızlık içinde "ahlakı" öğretilmeye çalıpan baparısız öğretmenlerin öğrencilerinden biri.

İnsan olduğunu hatırlayıp bütün bu saçmalıklara bapkalıyan bir öğrenci.

Evet öğrenciyim , amma dünyaya sadece öğrenci gözüyle bakan biri değil. İpçiler gibi hissedebilen, sokaktam endilsatan çocuk, çocuğunu doktora götürmem eyen bir baba, Kürdistan'da oğlu öldürülen bir ana, annesiyle anlağam ayan genç bir kız, babasından korkan bir çocuk, payına arabeskm üziğin acı tadı dıpm üp sevdiği kızla kavuşmuş ayan ve artık hiç bir iple yaram adığınydüpünen, kendisine ve çevresine zarar vermeye bağlayan varoğ delikanlısı... İp yerlerinde, evlerinde, kahveleriyle dedikodu yapan hayatı bob verm ıp hanımlar, hayatı TV 'de izlediği (saçm asapan) peylerden ibaret sananlar, yapam ıp okum akla yada çalıpm akla geçen, am acıelleri kanlı sistem içinde statüsüyle ya da giyindiğim arka elbisesiyle bir epya gibideğergörülme çalıpanların, birniapağılam ayı espri sayan, zarar vermeyi pakayla süsleyen insanların, kendilerini 3 saniyede bir çocuğun "açlıktan" ve "önlenebilir" hastalıktan öldüğu bir dünyada m alıyla övünen insanların yerine koyup dehpete düpen...

Bu dünyadan umudu kesip öbür dünyanın huruli köpelerinde yer edinmeye çabalayan et parçalarının, her

sabah kalktığında hayata lanet edip ıyerlerine gitmek zorunda kalanların... Her peyi eleştirip, hayıflanıp amma birpey yapam ayacaklarını düpünenlerin...

Ömür boyu çalıp çocuklarına bu onursuz dünyada yer edinmeye çalıp, sonucu ne olursa olsun baparısız insanların...

Çocuklarını dünya kötülüklerinden sakıyıp dört duvar arasına sıkıptım aya çalıpanların...

Çizim ıp yolda kendi ayak izleriyle yürüdüklerini zanneden, özünü kaybetmiş gençlerin...

Marx'ın, Che'lerin, Deniz'lerin ıpında yani dünya için savağan gençleri kandırdım ıp gençler olarak gören kandırdım ıp büyüklerin...

Evinde, sokakta, ıyerlerinde, reklam larda ezilenlerin ezileni kadınları yürüten piliç' olarak görenlerin, bunu onuruna benliğine yedirebilen içi bobaltım ıp kadınların...

Hayatı bir m akine gibi üreten amma bir epya olarak evden ıp-yerine mekik dokuyan, pım dilik sadece bir kedi gibi önüne kamını doyurabilecek birpeyler atılan ipçilerin...

Epiyle, çocuğuyla, arkadaşıyla iyi iliklerini ticari iliklerinden geçen, kavga gürlükleri yine para üzerinden olan bu hayattan nefret ettikleri halde hala birpey yapam ayacaklarını düpünenlerin...

Amerika'nın Irak'a giriğini, oradaki insanların nasıl öldürüldüğünü "stand up" gösterisiyle komikleptim eye çalıpan, öfkeleri kahkahalarla örtmeye çalıpan kuklaların yerine koyabilen bir öğrenciyim .

Neden "DEVİRİM" diye düpündüğüm de farkettim , sadece dünyadakilerin yerine koyun kendinizi, amma hepsinin... Birde bakın olduğunuz yere hangiyedesiniz ve ne yapmam ak istediğinizi düpünün. "Amma"larla, "fakat"larla son bulmuş asın düpündükleriniz.

Spartaküs böyle düpünmedi, Che... Deniz'ler ve nice kahramanlar böyle düpünmedi.

Sizin zannettiğiniz amma tapusunun sizde olm adığı bu dünyada niçin yapığınyzy düpünün ve nasıl yapmam ak istediğinizi... Çocuklarınızy nasıl sevdiğinizi düpünün, bütün bencilliklerinizden soyunarak, geleceğinizi; çkarların hükmettiği insanın sılar yaratmış ayan. Bu geleceksizliğe son vermeye umduyla düpünün, insanlığı mutlu oldu yenibaptan çizerek düpünün.

Düündüklerinizi ulağtı a, hissettim e, savaptım am umduyla düpünün ve kopun yapıyılarının yanına. İnsan olm anın en önem li adın ınıyatın ve yükseltilmeye bağlayın yapıyerini, bu kez beylere, patronlara, bu sisteme değil, bu kez insanlığınyzy üretin, o güzelim dünya için. Yeni dünyayı görüp görm em ek değil mesele, mesele bu yüreğe sahip onurda.

Unutm ayan nerede olursanız olun bu yapıy sizin ellerinizde, okuyun öğrenin ve yükseltilmeye bağlayın yapıyerini. Savaptıkça artık çatışını yapığınyzy unutm adan ölüm ün kaçınılm az olduğunu bilip.Ö lüm süzlepm eyigöze alanlara selam olsun, selam olsun YAPICILARA!

TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

İnsan Hakları Demeği, cezaevlerindeki hasta tutsakların sorunlarına dikkat çekmek için 10 Temmuz günü, Konak Postanesi önünde bir eylem gerçekleştirdi. Eylem çepitli demokratik kitle örgütleri tarafından desteklendi.

6 aydan beri düzenli olarak yapılan bu eylemlerde bu defa, cezaevlerindeki tutsaklar için bir basın açıklaması yapıldı. Bu açıklama, cezaevinde bulunan iki devrimci tutsada, Ali Çekin ve İhayet Mete'ye, mektup postalandı.

Eylem sırasında "Ali Çekin ve İhayet Mete Yalnız Değildir" pankartı açılırken, "Yerde Dışarda Hücreleri Parçala", "Ali Çekin Yalnız Değildir", "İhayet Mete Yalnız Değildir", "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın", "İnsanlık Onuru İpkenceyi Yenecek" sloganları atıldı.

Ali Çekin ve İhayet Mete isimli tutsaklar ağır hastalıkları var ve cezaevinde çok zor koşullarda yaşamaktadırlar. Tutsaklar bu konuda İHD'ye mektup yazıyorlar ve İHD vasıtasıyla tüm insanların bu durumdan haberdar edilip oluyolar. Yapılan basın açıklamasında tutsakların durumu anlatıldıktan sonra "...Sevgili İhayet Mete, Ali Çekin sizlerin durumu 'saray' denilerek övülen cezaevlerinin koşullarının saraya benzemmediğini açıkça gösteren iki ömektir. Elimizde daha yüzlerce mevcut. Bu mektuplarda anlatılanlar bir insanlık trajedisidir. Yaşam hakkının korunması gerektiği temel anlayışından hareketle, sizin adınıza başta Adalet bakanı Mehmet Ali Bahin'e ve tüm vicdanlara bir kez daha 29 Temmuz'dan tüm yöneticilerin iz ve üyelerin izle sesleniyorsunuz. İhayet Mete, Ali Çekin yalnız değildir.

Biz insan hakları savunucularınız sizlerden gelecek sağık haberleriyle yolumuza devam edeceğiz. Cezaevlerinin olm adığ günler özlem ile" denildi...

Eylem sırasında mektuplar postalanırken, PTT memurunun İHD'den kimlik sorarak sorun çıkarması üzerine tartışma çıktı. Halktan biri(!) (halktan biri olduğu püphemli çünkü orada bulunan 30-35 kişiye kafa tutması düpündürücü) bağırarak "birsattir siz bekliyorsunuz, ben beklemeye hakkınız yok, benden izin alacaksınız" gibi laflarla sorun çıkarmaya çalıştı. Daha sonra bu kişi dışarıya çıkartıldı.

Biz destek verdiğimiz bu eylemle ilgili bunu söylemek istiyoruz: Ne dem ir kapılar, duvarlar; ne de polis provokasyonları yüksek devrim engelleyebilir. Tutsaklık sorununda kesin çözüm zindanların yıkılıp, tutsakların özgürleştirilmesi. O güne kadar burjuvazi bunu iyi bilmiştir: DEVRİM CÝTUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİR DEVRİM CÝTUTSAKLAR ONURUMUZDUR!

İm ir M Ücadele Birliği Platformu

TO PRAKTEPE KÖYÜ VE TO PRAK-DER

Yoksul toprakların yitirdi insanlarına...

İnsanları yoksul, insanları aç. Omları yakılan, insanları göçe zorlanan, meraları, mezarları ellerinden alınan, ezilmeliğin, sevdanın ve yitirdiğin ham anladığı bir alevi köyü Topraktepe.

Kapitalist sistemin ipleyip yasaları saflamayı beraberinde getirdi. Kimi yoksulluktan göç etmiş, kimi devletin baskı ve zulmünden kaçmış... Kıysaca ana ocağın-

dan, yaşamış oldukları topraklarından koparak metropollerin yam açlarında emekçilerimiz oluşturarak, yoksulluklarını, işsizliklerini buralarda yaşamaya devam etmişlerdir. 12 Eylül faşist diktatörlüğünün estirdiği terör ve baskıdan Topraktepe de üstüne düpeni fazlasıyla almış, köy defalarca basılmış meydanda toplanan emekçi halkı tehdit edilmiş, gözaltılar, ipkenceler yaşamış.

Amak köyün emekçileri ve o kupağın duyarlı gençliği sessiz kalmamış, faşist saldırılara karşı savaymış hep önünde olmuşturlar. Sınıf mücadelesine katkıları unutulmamayacaktır.

Köyün birliği, doğal güzelliği insanların sıcaklığı, sevecenliği ve kavgacı ruhları, sistem iürkütmiş devrimci mücadeleye, kavganın kahramanlarına sahip olan köy, devrim e katkıyla fazlasıyla verm iş, bedeller ödem iş.

12 Eylül sonrası göçün yoğun yapıldığı bölgelerden biride Topraktepe köyüdür. Yam anlarda 220 hane nüfusun oluşu göçün yoğunluğunu gösterir. Göçlerle birlikte İm ir'de Yam anlar Dağının eteklerinde gecekondu kurarak kendilerine yaptıkları bu barınaklarda yaşamaya başladılar. Eski adı Maraş Mahallesi olan bu bölge Malatya, Maraş, Dersim kökenli emekçilerin oturduğu bir bölgedir. Bölge halkının genel proleter ve emekçi olarak en ağır partlarda çalışırlar. Çoğunluğu dem irçelik sektöründe emek sarfetmektedirler. Sınıf mücadelesinin devrimci gelişimin önünü açmada, ileri taşıma öncü rolünü oynamışlardır. İm ir'de Newroz ateşleri, bir Kale'de, bir de Yam anlarda yakılmış, halkların mücadele birliğinin sağlanmasında önemli roller üstlenmişlerdir.

TO PRAK-DER İm ir metropolünde kendi yöresinin kültürünü canlı kıymak, sosyal ve kültürel gelişimin, dayanışmanın önünü açmak, paylaşımın, dostluğun, sevginin, devrimci bilinçlenmenin önünü açmak için bir demek olarak faaliyet sürdürmektedir.

İm ir'den M Ücadele Birliği i Ökümü

'NEDEN KAPİTALİZME KARŞIYIZ?'

Bu soruya verecek cevapların bunlardır: Çünkü; bizi insan yerine değil bir hayvan yerine koyduğu için. Çünkü; hem bedenim izi hem beynim izi sonuna kadar sömürdüğu için. Çünkü; bu kadar sömürdüğüm üz ve bu kadar aç kaldığım için. Çünkü; bizlere insan olduğumuzu unutturup, insani değerleri öğretmediği için. Çünkü; aslında yapıldığı zannedip, yapayam adıyla için kapitalizm e karşıyız ve bunun için kapitalizm i yıkmak istiyoruz.

Neden Sosyalizm ?

Sosyalizm istiyoruz: çünkü; hayvan değil insan yerine konulacağımız bildiğimiz için. Çünkü gündüzlerinde sömürüm eyen, gecelerinde aç yatmış bir halk yaratmış için. Çünkü; insan olduğum uzun bilincine varmış, yapayabiliyorum diyebilmiş için sosyalizm istiyoruz.

Ve Neden Devrim ?

Çünkü; bu sistem de bunları görmemiştir için. Çünkü; emek vermeyen insanların insani değerlere değer verm ediklerini bildiğimiz için. Çünkü; gelecek kupağların yarınlarımız aydınlıklar içinde yaşamalarını istediğimiz için. O halde birlik ve beraberliğe sahip çıkmak mücadeleyi yükseltelim ve tarihsel toplum evrimini hızlandıralım.

İm ir'den Genç Bir Yoldaş

KEMAL PAHBUDAK (1956-1979)

YUSUF SAĞUN (1962-1979)

YOLDAŞLARIMIZIN KANI YERDE KALMAYACAK

BEN ÖLÜRSEM
ŞAFAK VAKTİ GELİP AĞLAMAYIN,
BAŞINDA MEZARIMIN
ÖZGÜRLÜK RÜZGARIM BEN
ESECEĞİM ÜSTÜNDE DÜNYANIN

THKO MB'nin İstanbul İl Örgütü, Dİpli Sem t Kom itesine bağlı olarak Hürriyet Mahallesi'nde m ücadele yürüttüler. Kemal PAHBUDAK, THKO MB aday üyesiydi. İhpaat İpçisi olan Kemal PAHBUDAK evliydi. Kİpisel ve örgütlü y a p a m ın d a d ü r ü s t l ü d ü , ç a l ı ş k a n - l ı d ı y ve fedakarlığıyla bilinir. Onun bu özelliği THKO MB döneminde örgütlü çalışma alanına tabınm ı p , örgütün İstanbul'da kigeli m esine katkıda bulunm u p t u r . Bulunduğu bölgede faşist güçlerin saldırılarının yoğunlaşm ası üzerine o da yoldaşlarıyla birlikte faşist saldırılara karşı

etkin rol oynam ı p t ı z . İstanbul İl Örgütü ve Dİpli Sem t Örgütü'nün m ilitan, silahlı çizgisi sonucu Hürriyet Mahallesi kısa süre içinde devrimcilerin (esas olarak da THKO MB'nin) etkinliğine geçti.

Yusuf SAĞUN, THKO MB sem patizanı bir öğrenci olarak Genç Em ekçiler Birliği Demeği (GEB) saflarında m ücadelede katıldı. Örgüt saflarına katılm ası, yapı nedeniyle yeni olm akla beraber, bölgedeki halkın sem patisini kazanm ı p ve yoldaşlarının gözünde sağlam bir yer edinm e t i .

Her iki yoldaş, 17 Temmuz 1979'da, Hürriyet Mahallesi'nde kimlik denetim i yaparken bir faşist tarafından katledildiler.

Yoldaşlar Hürriyet Mahallesi'nde halkın genİp katılm ı l ı ve THKO MB'nin açık silahlı korum ası altında Kağıthane'de sonsuzluğa uğurlandılar.

Qui Viva Vera /
Et Çaıra Et Çaıra
(YaşayanlarG öreceğ /
Ve İlerYürüyecek)

DEVİRİM İÇİN SAVAŞALIM

Ne zaman devrim m ücadelesi yükselirte olsa, ne zaman genİp İpçi-emekçi yöğünler devrim m ücadelesine yönelse burjuvazi her zaman katliamlara başvum u p t u r . Bu katliamların zam anda burjuvazinin devrim karşısında ne kadar güçsüz birdurum da olduğunu gösteriyor.

Bundan 15 yıl önce faşist devlet yükselen devrim m ücadelesini bastırarak, genİp İpçi ve emekçi yöğünlerin devrim m ücadelesine yönelişini

engellem ek am ac ı y la Sivas'ta bir katliama girişti. Dincigerici faşistler kanalıyla yapılan bu katliam da 35 aydınım ız , insanım ız vahşice katledildi.

Ankara'dan DÖB'lü öğrenciler olarak bu katliam ı lanetlem ek , katliamlara karşı kitleleri devrim ve sosyalizm m ücadelesini yükseltmeye çağım ak için, 2 Temmuz'da düzenlenecek olan eyleme katılm a kararı aldık. Ancak eylem günü bir karşıtlık sonucu eyleme katılm adık.

Bunun üzerine, Sivas Katliam ını lanetlem ek için pankart asm a eylemi gerçekleştirdik.

2 Temmuz günü Tuzluçayırın İplek bir caddesine üzerinde 'Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşıta / Devrimci Öğrenci Birliği' yazılı pankartım ız ı astık.

Kapitalist sistem sürdüğçe katliamlar da hep sürecek. Bu katliamlara son verm ek için bu kapitalist sistemi yıkm alıyız. Katliamlara karşı devrim ve iktidar için savaşılm .

Ankara'dan DÖB'lü Öğrenciler

"İPÇÝ SİNİFİ DERHAL MÜLK SÜZLEPTİRENLER İMÜLK SÜZLEPTİRMELİ"

Herkesin malumu olan bir süreç yaşanıyor. Bir gün türban, bir gün partikapı, bir gün sınıy ötesi hareket, bir gün alevi sonunu, bir gün Ergenekon ve böyle sayımla bitim eyen bir sürü gündem .

Bu gündem leri tek tek konuşmak gerekiyor. Mesela türban ve laiklik söylemlerin ikisinde öyle bob ve kof söylemler ki. Türbanı bir özgürlük sorunu yapanların özgürlükleri kısıtladığını söylüyorlar. Bunun ne kadar gerçek olduğunu bu ülkede yaşananlara bakıldığında çok net gözüküyor. Parasızlıktan okula gidemeyen çocuklar ve gençler. Sokak ortasında öldürülen devrimciler, ilerciler, açık işsizlik ve bir çok ömek dururken türban ne kadar inandırıcı. Bu bir tarafı bir de diğeryana bakmak lazım . Laiklik "din ve devlet işlerinin birbirinden ayrım ası" olarak tanımlanıyor. TC 'nin kuruluşundan bugüne Diyanet, bütçeden en büyük payı alıyor. Bütün müftüler ve cam i hocalarım em ur statüsünde m aabların bu halkın verdiği vergiden alıyorlar. O kullarda zorunlu din dersi veriliyor ve birileri kalkıp hala laiklikten dem vuruyor.

Nedense bazıları kendilerine dokunulduğunda bağırm aya bağıyorlar. Daha dün kadar "DTP Kapatılsın" diye herkes ağız birliği yapıp ıptı. Ama AKP olunca AKP 'liler de dahil bütün boyalı basın dem okrasiden söz etmeye bağladı. Bütün burjuvazi kendine özgürlükçü ve kendine dem okrat. Bir de sınıy ötesi var. Kuzey Irak'a askeri operasyon nasıl kim in izniyle bağladı; kim in son sözü söylediğini yapıp ayarak gördük. Ve bu adamlar "tek dil, tek millet, tek bayrak" diye bağıyor! Buna itiraz eden herkes vatan haini ve terörist, düpm an, öldürülm esivacip !..

Ve Alevi sonunu... Aleviler her zaman ezilm iş horlanm iş bir inanca mensup insanlar. Ve ne zaman sistem sıkıpsa Alevilerin sorunlarına eğiliyom up gibi yapıp , Alevi inancına mensup insanların sistem e kanalize etmeye çalışıyorlar. Aleviler de bu güne kadar hep bu oyuna geldiler. Dönem dönem laiklik oyunuyla, dönem dönem cem evleri ve "ibadet hakkı" vb. dem agojilerle bunu sağladılar. Son süreçte artık böyle olm ayacağı bapbakanın iftaryem eğinde anlağıldı.

Ve Ergenekon... Bunlar yıllardır devletin ve ordunun denetim i ve him ayesi altında gelipti; ama bugün egem enlerin kendi aralarındaki çatımlardan dolayı işleri çekildi. Eskibir danımlan olan Pükrü KARACA'nın, m evcut durum a ilipkin sonuya cevabı, pek çok peyiaçıklam aya yetiyor: "Çok ciddi bir kriz yapıldım ız kesin. Krizin kapatma davasına da türbanla bir ilgisi yok. Böyle düpm enler fena halde yanıyorlar. Çünkü bu bir siyasal kriz değil, bu bir devlet krizi."

Aslında burjuvazi de krizin boyutunu ve derinliğini çok iyi görüyor ama dili vamm ıyor "siyasal ve ekonomik bir kriz yapıyoruz" demeye. Ama bizler, yani işçi ve em ekçi halklar ve öncülerimiz bu krizin m ahiyetini çok iyi biliyoruz.

Ve bu yazının başından beri anlattığımız olaylarda bu krizin üstünü örtme çabalarından başka bir şey değil. Burjuvazi em ekçi halkları laik, anti-laik söylemlerle bölm eye ve sistem e dahil etmeye çalışıyor. Ama işçi ve em ekçi

halklar burjuvazinin bir kanadına taraf olmak zorunda değiller. Çünkü em ekçi halkın çıkarıyla burjuvazinin çıkarları bir birine taban tabana zıt. Em ekçi halklar burjuvazinin karbısında sınıy olarak örgütlenmeli ve kendi sınıy çıkarları için m ücadele etmelidir. Çünkü kurtuluğu burjuvaziden

beğlenen bu zulm ün ve sefaletin devam etmesini istem ekle aynı şey olduğunu bilm esigerekıyor.

İşçi sınıy ve em ekçi halklar bu yaşanan söm ürünün devam etmesini istem iyorsanız buna uygun hareket etmelidurum unda. Leninist Partinin politikaları doğrultusunda örgütlenip em eğin özgürlüğü için m ücadele etmelidir. Kurtuluğun ancak söm ürünün ortadan kaldıym asıyla m ümkün olduğunu bilince çıkm ak durum unda. Son süreçte yaşanan işçi ve em ekçi eylemlerine bakıldığında em ekçiler bu sınıy ayrım ının farkına m ücadele içerisinde yapıp ayarak vamm ılardır. Çünkü bir eylemin de çok açık olarak ortaya koyduğu bu sözlerden anlağılıyor: "Biz m ücadele edersek, biz birlik olursak onlar bu yasaları yapamazlar" Bu çok açık ve net; sınıylar ayrım ı ancak bu kadar net ortaya konabilir. Biz ve onlar; yani işçisınıy ve burjuvazi. Ama bunu bilmek ya da farkında olmak önemli ama yetmez. Buna uygun hareket etmek gerekir. Yani Leninist Partinin politikaları doğrultusunda m ücadele etmelidir. İşçisınıy derhal m üksüzleptirenlerim üksüzleptim eli.

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya da dünyam ıza inecek ölüm ...

DÜNYA EM EĐ İN OLACAK!

Antep'ten Bir M ücadele Birliği Okunu

YAMANLAR'DA YENİ BİR UMUT

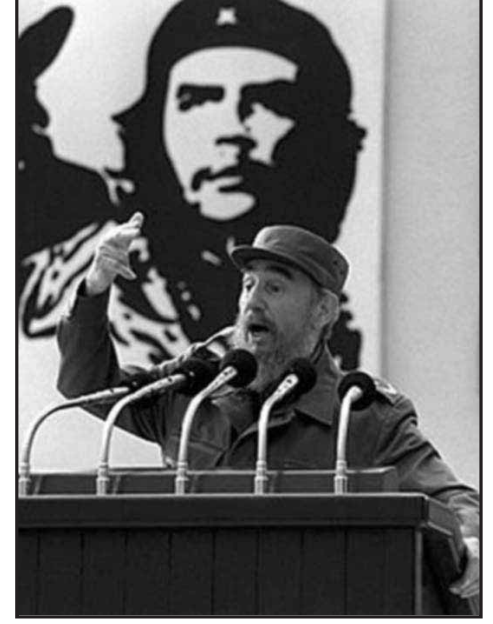
Yamanlarda 1200'e varan nüfus yoğunluğuyla etkin bir konum da olan bölge halkı böyle bir demeği kurmanın heyecanını yapıyor. Kuruluşuna öncülük eden dem ek başkanı H. Em ren, U. Agar, Abuzer ve Fatma arkadaşları kutlam am ak elde değil. Önem libir sorun - luluk üstlendiklerinin bilincinde olan bu yürekli arkadaşlarımız, em iniz ki kendi yöresinin insanların, sosyal ve kültürel, sanatsal ve siyasal bilinçlerini yükseltmede önemli işler yapacaklardır. Birlik ve dayanışm anın örgütlülüğünden geçtiğinibilen bu dostların uzakta da olsa Malatya'ya yakına getirecekler, köylerinin kültürel gelişimine katkı sağlayacaklardır. Biz Ayyıldız Sanat Merkezi olarak bu olupumu selam ıyoruz.

Topraktepe halkı bilinçli, güçlü ve örgütlülüğün gerekliliğine inanan bir halktır. Onurlu ve gururlu bir halktır. Haksızlığa karşı savaşıp ay bir halktır. Bu halk geçm ipten aldığımız ması gururla taşıyor.

Dem ek geçtiğin iz günlerde 29 Mart 2008'de birlik ve dayanışm a etkinliği düzenledi. Bizler Ayyıldız Ekin Sanat Demeği olarak TO PRAK- DER 'le dayanışm a ve birlikte üretme anlayışımız çerçevesinde, Tiyatro ve m üzik grubumuzla geceye desteğin izi sunduk.

Ayyıldız Ekin Sanat Demeği / ZM İR

İMPARATORLUĞUN İKİYÜZLÜ POLİTİKALARI

23 Mayıs günü Obama'nın konuşmasını dinledikten sonra sesimi çıkarmadan oturma duruşluğunda sözümü söyledim. Barack Obama, Ronald Reagan tarafından kurulan Küba-ABD ilişkiler Ulusal Demosunda konuştu. McCain ve Bush'un konuşmalarını dinlemeyi istiysem, onunkini de dinledim. Ona karşı kırgınlık duymuyorum, zira Küba'ya ve insanlığa karşı yapılan suçlara ortak değildi. Öte yandan onu savunmaya kalkacak olsam, hasımlarının ekmeğine yağ sürmüyordum. Dolayısıyla onu eleştirirken ve konuşmasını hakkında fikirlerimi paylaşıırken temkinli olmaya çalışmamı ayarladım.

Obama ne demek istedi:

"Tüm yaşamım boyunca Küba'da adaletsizlik ve baskı sürüyordu. Ben kendimi bildim bileli, Küba halkı özgürlüğü tanıyan adı. Küba'da ikincil, ömürlerinde demokrasiyi tatmıyorlar... İşte yarın asırdır tecrübe ettiğim iz korkunç statüko - serbest ve adil olmaktan başka her şey olan seçimler... Bu adaletsizliğe destek olmamı ayarladım; Küba'da özgürlük adına beraber mücadele edeceğiz," diye konuştu, ilhak yandırdı inleyicilerine. Ve ekledi: "Küba-ABD ilişkileri parasıyla oradaki ailelerin Castro rejimine bağlılığını azaltmama zaman geldi... Ambarıyı sürdürüreceğim."

ABD Başkanlık seçiminin bu güçlü adayının konuşmasını içerdiği, ben bu yazıyı yazmamın sebeplerini açıklamamı zahmetinden kurtarıyor.

Obama'nın konuşmasında övdüğü, Küba-ABD ilişkiler Ulusal Demosü yöneticilerinden Jose Hernandez, bir zamanlar 50 kalibrelik bir otomatik tüfek ve ayrıca yanında teleskop ile kızı ötesine cihazın sahibiydi. Bu gereçler, bir dizi başka korkunç silah ile birlikte, Venezuela'ya kaçarken pans eseri yakalanmışlardı. Nitekim söz konusu demek, Venezuela'nın Nueva Esparta eyaletinde, Margarita bahrinde düzenlenen bir uluslararası toplantıda, bu satırların yazarına suikast düzenlemeyi planlamıştı.

Pepe Hernandez'in grubu Clinton ile eski bir anlaşmayı tekrar ele almak istemiyor, ancak Mas Canosa'nın aporetinin ihanetine uğramışlardı. Öte yandan Canosa, Bush'un 2000 yılındaki hileli seçim zaferinin arkasındaki isimdi, çünkü berki bahsiyet Castro'ya suikast sözü vermişti, ve tüm taraflar bu vaadisevinçle karşılamışlardı. İşte ABD'nin çelikkilerle dolu ve çürümüş sistemine artık içkinleşmiş siyaset dolapları.

Başkan aday Obama'nın konuşması şöyle özetlenebilir: Halka açıklık, iyilikseverlik görüntüsü altında para gönderme, ayrıca tüketimcilik propagandası yapmama üzere Küba'ya seyahat izinleri.

Beslenme krizigibiciddibirsonuna dair ne öneriyor? Gıda krizidenenociddisonunla nasıl başa çıkmamı ayarladım.

İyiyor? Dünyadaki tahıllar, insanlar, ev hayvanları ve her yıl hiçbir uluslararası örgütün durduramadığı devletler tarafından ilahikurulan denizlerde giderek sayısız azalan balıklar arasında paylaşılmaya başlandı. Doğalgaz ve petrolden elde etmek kolay değil. Obama bile, Bush'tan daha iyi bir şekilde tehlikelerin ve zaman darlığının farkında olsa bile, iklim değişikliğiyle mücadelede teknolojinin gücünü biraz abartıyor. Bu konuda demokrat ve eski başkan aday Gore'dan tavsiye alabilir, çünkü Gore, küresel ısınmanın artan hızının farkında. Yakın rakibi olan ve bir diğer başkanlık adaylığına koymayan Bill Clinton da, Helms-Burton ve Toricelli Yasaları gibi sınır dışı kanunlarda uzman olarak, kaldırım ayı vaat ettiği ama asla kaldırım adıyla abluka konusunda ona öğüt verebilir.

Püfhesiz, sosyal ve insani açıdan ABD başkanlığına talip olan en ilerici aday olan bu adam Miami'deki konuşmasında ne dedi? "İki yüzyıldır," dedi, "ABD, yarım küre -izde yabancıların müdahalesini kabuletmeyeceğini açıkça ortaya koymuştur. Ancak her gün, Amerika kıtasında farklı bir mücadele sürüyor. Sadece yabancı ordulara karşı değil, aynı zamanda açlık, susuzluk, hastalık ve sefalet gibi ölüm cül tehditlere karşı bir mücadele. Bu, Port-au-Prince'deki çocuklar için, Peru dağlarındaki aileler için, kabuledebileceğimiz bir gelecek değil. Daha iyisini yapabiliriz. Daha iyisini yapmamız gerekir. Güneyimizdeki sefalet göz ardı edemeyiz, bölmelerinin küreselleşme esinide desteklemeyiz." Emperyalist küreselleşme ifadesi için ne güzel bir tanım: bölmelerinin küreselleşme esini! Bu ifadeyi buldu için ona teşekkür ediyoruz. Ancak, 200 yıl önce Bolivar, Latin Amerika'nın birliği için savaşıyordu. Ve yine 100 yıl önce Marti, Küba'nın ABD tarafından ilhak edilmesine karşı mücadele ederken hayatını kaybetti. Monroe'nun söyledikleriyle, Obama'nın iddiaları ve iki yüzyıl sonraki konuşmasında tekrarladıkları arasında ne fark var?

Obama, "Beyaz Saray'da, tam desteğimle çalışacak bir Amerika Özel Elçisi atayacağım. Ancak Dış İşleri Hizmetlerini de genişletecek ve Amerika kıtasının unutulmuş bölgelerinde daha fazla konsolosluk açacağız. Barış Birliklerini genişletecek ve genç Amerikalılardan halkların yzy arasında güveni ve bağlılıklarını derinleştirmek için diğer ülkelere gitmelerini isteyeceğiz" dedi. Bitirirken de, "Hep birlikte, geçmiş için yerine bir gelecek seçebiliriz" diye ekleyiverdi. Güzel bir cümle, tarihin insanları olmaya adanmış kılıklara sokacağı fikrini veya korkusunu ortaya koyuyor.

Bugün ABD'de, İngiliz sömürgeciliğine karşı ayak-

lanan 13 sömürgecinin oluşturduğu Philadelphia ilke beyannam esinin ardındaki ruhtan eser kalmamıştır. Bugün ABD, ülkenin kurucularının zamanında öngöremediği devrim paratorluk haline gelmiştir. Ancak yerliler ve köleler için pek bir şey deşimmedi. Amerikan ulusu yayıldıkça yerliler katledildi. Köleler, kadın, erkek ve çocuklar, neredeyse yüz yıl boyunca pazarda haraç mezat satıldı. Hem de Bağım Sızlık Bildirgesinde "bütün insanlar özgür ve eşit doğar" denmiş. Dünyanın nesnel kopulları bu sistemin gelişmesini destekledi.

Obama konuşmasında Küba devrimini anti-demokratik, özgürlük ve insan haklarına saygı duymayan bir sistem olarak betimliyor. Bu, ABD yönetimlerinin ardına ülkemize karşı saldırılarını gerekçelendirme için kullandığı argümanın ta kendisi. Abluka bir soykırım eylemidir. ABD'li çocukların beyinleri bu utanç verici deşerlerle yıkanmış.

Askeri müdahaleler, Platt düzenlemeleri ve Küba'ya dayatılan ekonomik sömürge sistemi olan asaydısilahlı bir devrim ihtiyacını göstermiştir.

Devrim, emperyal tahakkümün bir sonucuydu. Bunu ülkemize dayatmış olanlarla suçlanamaz. ABD'de köklü deşiklikler olabilir ve olabilir. ABD'nin kendi iççileri, yüz yıl önce, üreticilerin gelişmesini sonucunda sekiz saatlik iş günü talebinde bulundu.

Küba Devriminin liderlerinin Martiden öğrendiği ilk şey, bir devrim yapmak için kurulan örgüte inanmak ve bu örgüt adına hareket etmektir. Hep daha önceki iktidar biçimlerine bağım kalkmış ve bu örgütün kurum sallamışının ardından, oy verenlerin yüzde 90'ından fazlasının oyuyla seçildik. Zaten bu durum Küba'da bir gelenek haline geldi ve ABD'de yüzde 50 gibi komik seviyelerde kalan seçime katılma oranlarına da pek benzemiyor. Komşusunun, hırs, gösteriş, kandım aca ve iktidarı kötüye kullanma yöntemlerine karşı bizim gibi küçük ve ablukaya alım işi başka bir ülke bu kadar uzun süre dayanamaz. Bunun aksini iddia etmek, kahraman halkın için zekasına hakaret etmek olurdu.

Obama'nın büyük zekasını, tartışma yeteneğini ve iş ahlakını sorgulamıyorum. O yetenekli bir hatip ve seçim yarışında rakiplerinden epey önde. Ona herşeyi eplik eden ve cesaret abılayan epini ve küçük kızlarını anlayışla karşıyorum. Bu gerçekten dokunaklı bir insan gösterisi. Ancak bazı hassas sorularında gündeme gettirmem gerek. Cevap beklemiyorum, sadece kayıtlara geçmiş için bu sorularımı istiyorum.

ABD devlet başkanının, hangi gerekçeyle olursa olsun, dünyada bir insana suikast düzenlenmesini emretmesi doğrudur mu?

ABD devlet başkanının diğer insanlara işkence yapmışını emretmesi ahlaka şöarm işi?

Terör, ABD gibi güçlü bir ülke tarafından dünyaya barış getirmek için bir araç olarak kullanılmaymıdır?

Bir ülkeye, Küba'ya, istikrarını bozma için ceza olarak bir Uyum Yasası uygulanması, masum çocukların ve annelerinin hayatına maloluyorsa iyi ve gurur duyulacak bir şey midir? Eğer bu iyi bir şeyse, neden bu hak, otomatik olarak Haitililere, Dominiklilere, Karayiplerdeki diğer halklara da verilmiyor ve neden bu Yasa, Meksika sınırında sinek gibi avlanan Meksikalılara veya Atlas ve

Pasifik okyanuslarının sularında boğulan diğer Orta ve Güney Amerika halklarına uygulanmıyor?

ABD, kendi vatandaşları için sebze-meyve yetiştiren, badem ve diğer yiyecekleri üreten göçmenler olmadan ayakta kalabilir mi? Sokaklarını kim süpürür, evlerinde kim hizmetçilik yapar, en kötü ve az maaşlı işlere kim kopulur?

ABD'deki doğan çocuklarıyla etkileyen yasadışı göçmenlere yönelik baskılar adildir?

Yoksul ülkelerden alınan beyin göçü ve en bilimsel ve aydın beyinlerin sürekli çalınması aşıh lakimdir ve açıklanabilir mi?

Yazının başında belirttiğim gibi, ülkenizin uzun süre önce Avrupa'yı kendiyarım kürenize yönelik herhangi bir müdahaleyi hoş görmeyeceğinizi söylüyorsunuz ancak bir yandan, dünyanın dört bir yanına, yüzlerce askeri üsle, deniz, hava ve kara güçleriyle müdahale etme hakkını istiyorsunuz. Sonuyorum: ABD'nin özgürlüğe, demokrasiye ve insan haklarına saygısını muvazaffer? Hangi gerekçeyle olursa olsun, Bush'un deyim işle, dünyanın altmış kadar karanlık köşesine önleyici saldırı düzenlemek adildir?

Askeri sanayiye milyonlarca dolar yatırmak, dünyadaki bütün canlıları birkaç kez yok edebilecek güçte silahlar üretmek berefli ve mantıklı bir iş midir?

Ülkemizi yarıyıl amadan önce Küba'nın, eğitim, sağlık, spor, kültür ve bilim programlarını hem kendi topraklarında hem de dünyadaki diğer yoksul ülkelerde başarıyla uyguladığını bilmelisiniz. Güçlü ülkenizin uyguladığı ekonomik ve mali abluka ve saldırılara rağmen diğer halklarla dayanışma göstermek uğruna dökülen kanlar, çok az kaynakla çok büyük şeylerin yapılabileceğinin kanıtıdır. En yakın müttefikimiz olan Sovyetler Birliği bile bizim başarılarımızı işi başaramaz.

ABD'nin diğer uluslara önerebileceği tek iş birliği türü, onlara askeri uzan göndermektir. Başka da bir şey sunamaz, çünkü başkaları için canını verecek ve yoksul bir ülkeye ciddi bir yardım sunacak insan kaynağına sahip değildir (yine de Küba, çok iyi bazı ABD'li doktorları tanımış ve onlarla iş birliği yapmıştır). Bunun için insanları suçlayamaz, çünkü toplum da bu tür erdemler kitlesel olarak kendiliğinden gelişmez.

Diğer ülkelerle iş birliği konusunu asla ideolojik ihtiyaçların gölgesinde bırakmamızdır. Katrina kasırgası New Orleans kentini yerle bir ettiğinde ABD'ye yardım önerisinde bulduk. Zaten entemasyonalist tip tugayların işi, ABD'de doğan ve ilk bağım sızlık savaşımında Küba'nın egemenliği için çarpışarak ölen genç bir adamın, Henry Reeve'in adını taşıyan aktadır.

Bizim devrimimiz, on binlerce doktoru ve sağlık çalışanını seferber edebilir. Dünyanın herhangi bir yerinde asil bir amaçla çalışacak, insanların haklarını gasp etmeyecek, onların ham maddelerini ele geçirmeyecek bir o kadar öğretmen ve vatandaş seferber edebilir.

İnsanların iyiniyeti ve kararlılığı, bir banka kasasına şöm ayacak kadar büyük kaynaklar oluşturabilir. Bunlar, bir paratorun iki yüzünlü politikalarından ise asla çıkmaz.

Not: Küba Büyükelçiliği Resmî Sitesinden alınarak yayımlanmıştır.

ADANA

ANKARA

İSTANBUL - KADIKÖY

FAŞİZME KARŞI
KİTLESEL DEVRİMCİ ŞİDDET DÖB

SİVAS

İSTANBUL - SARIGAZI

2 TEMMUZ 2008

1982

1984

1996

2000-2007

ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇILARI
ÖLÜMSÜZDÜR